

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CVII П'ЯТНИЦЯ, 17 ЛИСТОПАДА 2000 ЧИСЛО 46 VOL. CVII FRIDAY, NOVEMBER 17, 2000 No. 46

Америка чекає на висліди президентських виборів

Кандидати на посаду Президента США Джордж Буш (зліва) і Ал Ґор

ПАРСИППАНІ, Н. Дж. – Вже понад тиждень пройшов від президентських виборів у США, але їх кінцевих результатів усе ще немає і годі зясувати, хто ж переможець – кандидат Демократичної партії віце-президент Ал Ґор чи кандидат Республіканської партії губернатор Джордж Буш. Ніколи досі в історії США не було такого випадку, щоб країна так довго чекала на остаточний вислід.

Головною причиною цього зволікання є те, що всі голоси на Фльориді треба було перераховувати вдруге, оскільки після першого підрахунку різниця голосів між обидвома кандидатами була всього 1,700 голосів на користь Дж. Буша. Виборчий закон Фльориди автоматично вимагає перерахування всіх голосів, приблизно шість млн. Після закінчення перерахування голосів минулого четверга, 9 листопада, різниця голосів між кандидатами зменшилась до 327 голосів на користь Дж. Буша.

Згідно з виборчим законом Фльориди, коли різниця голосів є такою малою, будь-який кандидат має право вимагати третього ручного перерахування голосів. У п'ятницю, 10 листопада, виборча команда Ал Ґора забажала ручного перерахування кількох тисяч голосів у чотирьох округах, де він має сильну підтримку і де були нарікання про неправильність голосування.

Впродовж тижня можна було почути нарікання від виборців у деяких округах Фльориди, що проєкти бальотів були дещо заплутаними і люди, котрі хотіли голосувати за Ала Ґора помилково голосували за іншого кандидата. На відміну від України, де картки голосування мусять бути однаковими для цілої країни, у США кожний штат має право на іншу картку для голосування у виборах. Крім того, деколи машини не можуть правильно розпізнати виборчу картку і тому така картка відкидається. Деякі з цих похибок завважені у виборах на Фльориді. Ал Ґор сподівається, що уважне ручне перерахування карток голосування усуне деякі нарікання стосовно неправильности голосування. Після автоматичного перерахування А. Ґор отримав додаткових 1,400 голосів і тому вірить, що ручне перерахування дасть бажаний для нього вислід.

Офіційні виборчі чинники погоджуються, що ручне перерахування є точнішим, але забирає більше часу, тому у більшості штатів цей засіб дозволений тільки тоді, як різниця в голосах дуже мала.

(Закінчення на стор. 7)

Пів століття шляхетних зусиль

НЬЮ-ЙОРК. – Українському Лікарському Товариству Північної Америки – 50 років. З цієї нагоди відбувся гарний вечір-бенкет у Мангеттені 4 листопада ц. р. Товариство заслужило собі такий високий авторитет у нашій громаді, що цей ювілей є помітною і приємною подією для усіх українців Америки і Канади, а також і для незалежної України, оскільки професійна діяльність наших лікарів була тісно пов'язана зі загальноукраїнською справою і завжди мала виразний патріотичний аспект.

Засновуючи в Нью-Йорку у 1950 році Українське Лікарське Товариство, його ініціятори і активісти заклали ясні і далекосяжні ідеологічні підвалини, на яких ця професійна спілка стала, по-перше, діяльним засобом моральної і матеріяльної взаємодопомоги в українському середовищі, а по-друге – важливою ділянкою самоствердження лікарів-українців, здобуття ними професійного і національного авторитету не лише у своїй етнічній громаді, але й серед широкої американської публіки.

Товариство на чолі з першим головою д-ром Романом Осінчуком почало працю п'ятьма відділами, а в 1961 році до нього приєдналися канадські колеґи. Відтоді спілка стала називатися: Українське Лікарське Товариство Північної Америки. Сьогодні в ньому діє 18 відділів, наймолодший, з 1996 року, – на Фльориді.

Протягом 50 років Лікарське товариство видало багато наукових книжок, але особливою його заслугою належить визнати науково-громадський журнал „Лікарський вісник", який почав виходити у 1954 році під рукою д-ра Р. Осінчука. У 1967 році редакцію „ЛВ" очолив д-р Павло Джуль. Вартість цього видання подвійна – професійна і громадсько-політична, адже протягом 40 років „ЛВ" був єдиним україномовним медичним журналом у світі, тобто він говорив рідною мовою від імені усієї української медичної науки, яка в Україні тоді русифікувалася, як всі інші наукові ділянки.

У нинішньому році чергове число „ЛВ" видруковане в Україні.

У 1975 році централя товариства переїхала до Чикаґо, де розпочався новий етап активної діяльности. У 1977 році під проводом д-ра Ахіля Хрептовського була створена Світова Федерація Українських Лікарських Товариств (СФУЛТ), а в 1990 році СФУЛТ успішно організував пер-

(Закінчення на стор. 10)

Провідні члени УЛТПА (зліва): голова д-р Роман Ґой, д-р Павло Джуль, новообраний голова д-р Ігор Воєвідка

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Л. Лук'яненко знову очолив УРП

КИЇВ. – Левка Лук'яненка знов обрано головою Української республіканської партії. На прес-конференції він повідомив, що на XI з'їзді УРП 4 листопада за його кандидатуру віддали голоси 284 делеґатів, тоді як за попереднього голову партії Олександра Шандрюка- 233 делеґати. За словами Л.Лук'яненка, останнім часом "бажання колишнього керівництва партії й надалі підтримувати Євгена Марчука(на президентських виборах 1999 року УРП підтримувала кандидатуру Є.Марчука), викликала серед партійців невдоволення, що зумовило досить серйозні суперечності всередині партії". Сьогодні ж, "після нападок Є.Марчука на уряд в особі Віктора Ющенка та Юлії Тимошенко, які зробили чимало позитивного, – сказав новий голова УРП, – така підтримка неможлива".

Росію непокоять успіхи України на ринку озброєнь

КИЇВ. – Російські аналітичні служби відзначають активізацію зусиль української Державної компанії "Укрспецекспорт" щодо продажу зброї на світовому ринку. Як зазначається в українському тижневику "2000" (від 3 листопада) з посиланням на конфіденційні документи, "підготовлені на ім'я віце-прем'єр-міністра РФ Іллі Клебанова", особливо непокоять Москву успіхи України на ринках СНД і Близького Сходу. Зокрема видання цитує документ, де вказується, що "Укрспецекспорт" виборов тендер у Литві на обслуговування і ремонт військово-транспортних літаків Ан-26, "запропонувавши найнижчу ціну" у 600 млн. дол. і найбільш тривалий термін ґарантійного обслуговування - три роки.

Українські бібліотеки матимуть доступ до Інтернету

КИЇВ. – Уряд США надасть 400 тис. долярів США українським бібліотекам для відкриття в них центрів вільного доступу в Інтернет. Посол США в Україні Карлос Пасквaль та координатор американської допомоги в СНД Вільям Тейлор на прес-конференції оголосили про початок конкурсу на участь бібліотек у Бібліотечному проєкті електронного доступу (LEAP). Як повідомив К. Пасквaль, ґрант буде розподілено серед 14 бібліотек з різних міст України. Ґранти покриватимуть вартість комп'ютерного обладнання та програмного забезпечення, вартість підключення до Інтернету, видатки на телекомунікацію та підготовку персоналу. Основною метою проєкту є зміцнення ролі бібліотек у наданні Інтернет-послуг населенню України, що, на його думку, також допоможе підтримати вільний і відкритий обмін інформацією в Україні.

„Великий Жовтень" вже не свято

КИЇВ. – Фракція комуністів наприкінці вечірнього засідання залишила залю на знак протесту проти того, що питання про відновлення 7 і 8 листопада як святкових днів не було включено до порядку денного. На пропозицію комуністів Голова Верховної Ради Іван Плющ поставив на голосування питання включення до порядку денного проєкту Закону "Про внесення зміни до ст.73 Кодексу законів про працю України", яким пропонується відновити 7 і 8 листопада як святкові дні. Оскільки за це питання депутати не проголосували, фракція комуністів на знак протесту залишила залю.

Скільки державних працівників в Україні?

КИЇВ. – Загальна кількість осіб, які працюють у державних службах України, нині становить 240 тис. осіб, що втричі менше, ніж в інших країнах, повідомив після засідання урядового комітету економічного розвитку перший віце-прем'єр-міністер Юрій Єхануров. Він зазначив, що такий державний апарат "дешевий, але дорогий для суспільства, бо не забезпечує усіх необхідних функцій". Водночас, за словами Ю.Єханурова, з початку проведення в Україні адміністративної реформи державний апарат було зменшено на 16 тис. осіб.

День пам'яті жертв голодомору і політичних репресій

КИЇВ. – Президент Леонід Кучма підписав Указ "Про внесення змін до Указу Президента України від 26 листопада 1998 року", згідно з яким у четверту суботу листопада відзначатиметься щорічно День пам'яті жертв голодомору і політичних репресій.

Джордж Сорос хвалить результати економічної діяльности України

КИЇВ. – "Надзвичайно вражаючими" вважає результати економічної діяльности України в цьому році президент Інституту відкритого суспільства США Джордж Сорос. Таку думку відомий фінансист і меценат висловив під час зустрічі з Прем'єр-міністром України Віктором Ющенком, з яким обговорив ряд аспектів перебудови української економіки, адміністративної реформи, розвитку малого і середнього бізнесу. Вони розглянули перспективи поглиблення співпраці уряду України і фінансованого Джорджем Соросом фонду "Відродження", десятиріччя діяльности якого на українській землі відзначалося 7 листопада. В. Ющенко висловив вдячність фондові за технічну допомогу, надану секретаріятові Кабінету Міністрів у реформуванні урядового апарату, ознайомив гостя з концепцією розвитку України і логікою дій уряду, з бюджетним процесом і перебігом українських реформ. Під час розмови велику увагу було приділено розвиткові підприємництва і дереґуляції економіки, ідеї створення спеціяльного аналітичного центру з моніторінґу і популяризації на місцях рішень уряду в сфері підприємництва. Джордж Сорос підкреслив важливість взаємодії Президента України, Верховної Ради і Кабінету Міністрів, залучення громадськости до діяльности виконавчої влади та її повнішого інформування про діяльність уряду. Він висловив занепокоєння спробами певних сил посилити напруженість між гілками влади у зв'язку з дискусією навколо паливно-енерґетичного комплексу. В. Ющенко запевнив його, що уряд цю дискусію виграє.

Ухвалено закон щодо авторського права

КИЇВ. – Верховна Рада ухвалила Закон "Про внесення змін до Закону України "Про авторське право і суміжні права". Закон "Про авторське право і суміжні права" викладається у новій редакції. Зокрема визначаються такі терміни, як виробник, відеограми, ім'я автора, запис, твір, суспільне надбання, твір образотворчого мистецтва тощо. Новий закон визначає повноваження установи у сфері охорони авторського права і суміжних прав, презумпцію авторства. Згідно з законом, авторське право діє протягом всього життя автора і 70 років після його смерти.

Верховна Рада ратифікувала ряд угод зі США та іншими країнами

КИЇВ. – Верховна Рада ратифікувала угоду між урядом України та урядом США щодо здійснення програм та проєктів міжнародної допомоги у військовій сфері. Також парлямент ухвалив Закон "Про приєднання до протоколу "Про поправки до Єдиної конвенції про наркотичні засоби 1961 року"; ратифікувала загальну угоду про підтримку проєктів між урядом України, Національним банком України та Експортно-імпортним банком США; ратифікувала приєднання України до поправок до Монреальського протоколу про речовини, що руйнують озоновий шар; договір між Україною і Соціялістичною Республікою В'єтнам про правову допомогу і правові взаємини у цивільних і кримінальних справах, а також договір між Україною та Республікою Македонією про правову допомогу в цивільних справах.

Президент нагородив переможців параолімпійських ігор

КИЇВ. – Президент України Леонід Кучма нагородив переможців української збірної на Параолімпійських іграх в Сіднеї. Орденом за заслуги 1 ступеня нагороджено Олену Акопян, яка здобула три срібні медалі з плавання. Ордени за заслуги 2 ступеня отримали чемпіони з плавання Юрій Андрюшин та Олександр Мащенко, срібний і бронзовий медаліст з легкої атлетики Ігор Горобрнко та чемпіон і срібний медаліст з легкої атлетики Олександр Ясиновий. Присвоєно почесні звання "Заслужений працівник фізичної культури та спорту України" тренерському складові збірної, "Заслуженого лікаря України" – лікарям збірної Ользі Агеєнко та Олегові Чистякову. Делеґація збірної України на Параолімпійських іграх складалась з 67 осіб з 12 регіонів України. Вони здобули 3 золоті, 20 срібних і 14 бронзових медалей.

У Німеччині відбудуться дні української культури

КИЇВ. – Від 2 листопада до 3 грудня у Німеччині пройдуть Дні української культури. Як повідомив міністер культури Богдан Ступка, акція проходитиме під патронатом президентів України та Німеччини, що "говорить про велику увагу, яка приділяється розвиткові культурних зв'язків між нашими країнами". Б.Ступка зазначив, що на сьогодні говорити про реальні спільні культурні проєкти рано, але він сподівається, що ці заходи стануть поштовхом для тісної співпраці у цій сфері. Протягом трьох тижнів у Бонні, Берліні, Мюнхені, Гафсвальді та Реґенсбурзі у рамках акції пройдуть вистави театру ім.І.Франка, концерти камерних ансамблів "Київські солісти" та хору "Київ", ретроспективний показ кінофільмів О.Довженка та виставки українських художників. Раніше такі заходи проходили 1998 року у Баварії, на яких було широко представлено українське театральне мистецтво.

Зустріч В. Литвина з послом США

КИЇВ. – Глава адміністрації Президента України Володимир Литвин зустрівся з послом Сполучених Штатів Америки в Україні Карлосом Пасквалем. Співрозмовники обмінялися думками з приводу широкого кола питань, що стосуються українсько-американських взаємин, перспектив співпраці нашої держави з міжнародними фінансовими організаціями, зокрема Міжнародним валютним фондом і Европейським банком реконструкції і розвитку. В.Литвин ознайомив посла США з особливостями сучасної соціяльно-політичної ситуації в країні, поінформував його про конкретні рішення Президента України, спрямовані на дальше здійснення адміністративної реформи, впровадження результатів всеукраїнського референдуму за народною ініціятивою. Обговорено також комплекс проблем, пов'язаних із закриттям Чорнобильської АЕС.

Японія допомагає українським школам

КИЇВ. – Навчальну літературу та обладнання на суму понад 46 тисяч долярів США отримали 19 вищих та середніх українських навчальних закладів. Як зазначив на церемонії передання літератури в японському дипломатичному представництві у Києві радник Посольства Японії в Україні, заступник глави місії Хідеомі Накадзіма, це невелика, але дуже важлива справа. "Японський фонд", від якого надходять навчальні посібники, діє з 1993 року, від часу відкриття в Україні Посольства Японії, підкреслив японський дипломат. За його словами, кількість навчальних закладів в Україні, які отримують японську літературу, зростає з кожним роком. За даними Посольства, в Україні діє близько 50 центрів, в яких японську мову вивчають понад 2 тисячі українців.

ДІНАУ, УНІАН

ЕКОНОМІЧНИЙ ОГЛЯД

Росія буде потрібна Європі завжди, а Україна – через раз

Аналіз результатів бліц-переговорів президентів Росії й України в Сочі засвідчує, що позиції сторін суттєво не змінилися. Очевидно й те, що здійснення сочинських домовленостей буде нервозним й може породити немало несподіванок. На жаль, майже десять років існування України в режимі „одинокого дрейфу" не навчили наших державних мужів тонкощів перспективного плянування. Але при цьому не варто забувати, що в сусідньому "европейському світі", куди ми так рвемося, економічне плянування й перспективні політичні оцінки з самого початку розраховуються на середньотермінову перспективу, тобто на період до 2020 року. Згідно з прогнозами, в найближчі 20 років очікується серйозне загострення конкуренції за доступ до енерґетичних, а особливо тих ресурсів, які не можна поповнити – вугілля, газу й нафти. Світові потреби в енерґії, як очікується, до 2020 року зростуть у порівнянні з рівнем споживання 1995 року на 65 відсотків, у тому числі на ті, які не можна поповнити, - на 95 відсотків. При цьому суттєво зростає частка близькосхідньої нафти у світовому енерґозабезпеченні. Прогнозується, що частка нафти Близького Сходу у світовому споживанні енерґоносіїв, які не поповнюються, збільшиться з нинішніх 30 відсотків до катастрофічних 60 відсотків у 2010 -2020 роках.

Що стосується европейських потреб в енерґії, то вони зростуть до 2020 року на 30 відсотків. При цьому в країнах Західньої Европи в цілому залежність від імпорту нафти, в загальному балянсі її споживання, зросте з нинішніх 53 до 85 відсотків, а у відношенні природного газу – з нинішніх 35 до очікуваних 60 відсотків у 2020 році. При цьому всі европейські країни - виробники нафти та газу (Росія, Норвегія, Великобританія, Азербайджан і Польща) розглядаються як частина загального економічного комплексу. Пам'ятаючи про ряд світових енерґетичних криз, викликаних політичними процесами на Близькому та Середньому Сході, европейські політики й економісти абсолютно свідомо роблять ставку на більшу інтеґрацію Росії в европейську систему енерґозабезпечення.

Стабільність поставок в Україну російського газу була ґарантована транзитним розташуванням країн. Пропускна потужність газопроводів, які проходять через Україну до Словаччини, Чехії, Німеччини, Болгарії, Юґославії й Туреччини, становить близько 140-160 млрд. куб. м. на рік. Щоправда, їхні максимальні можливості, як стверджують, ніколи не використовувалися сповна. З 120 -135 млрд. куб. м. природного газу на рік, які "Газпром" експортував до Европи, 115-120 млрд. куб. м. проходило через Україну. При цьому транзитні платежі "Газпрому" за транспортування газу через Україну в 90-ті роки становили 25–30 млрд. куб. м. щорічно, що покривало понад третину внутрішнього споживання, яке оцінюється приблизно у 80 млрд. куб. м. на рік. Іншої транспортної інфраструктури для постачання газу в Европу, окрім порівняно малопотужного газопроводу через Білорусь у Польщу, просто не існувало. Тому, коли Борис Єльцин демонстрував, як він буде перекривати краник з газом в Україні, в Києві цього не дуже боялися. У другій половині 90-их років склалася принципово нова ситуація. По-перше, "Газпром" зумів закріпитися на европейському ринку і, ставши співвласником "Рургазу", проник в европейську економічну інфраструктуру. По-друге, европейські компанії зробили принципову ставку на розвиток російського газовидобування (включаючи ділянки в акціонерному капіталі). Без ґарантії капіталовкладень "Газпром" не зміг би плянувати прокладання одразу кількох газопроводів (до Скандинавії, Польщі й ФРН, а також Туреччини) загальною потужністю 140 млрд. куб. м. на рік. Інша річ, наскільки затягнеться виконання усіх цих проєктів. Найближчий до завершення транспортний проєкт щодо Польщі й Німеччини.

Оскільки крім основної гілки (Білорусь – Польща – Німеччина – Европейська газорозподільча мережа) він включає й додаткову (Білорусь – Польща – Словаччина до врізки в трубу, яка проходить через Україну). Його виконання практично позбавить Україну вигоди транзитного розташування, більшої частини (близько двох третин) транзитних платежів і взагалі будь-яких шансів зберегти економічну незалежність. На відміну від гілки до Польщі – Німеччини, яка має самостійне значення, друга черга (Білорусь – Польща – Словаччина) має на меті продублювати українську транспортну маґістраль. Усе було б не так вже й погано, якби Україна: а) мала кошти для сплати власного енерґоспоживання; б) дотримувалася сучасних технічних стандартів енерґозбереження; в) мала диференційовані джерела імпорту енерґоносіїв. Оскільки нічого цього немає, виникає питання: як довго все це може тривати? Особливо, якщо врахувати, що при внутрішньому валовому продукті (ВВП) приблизно в 25 млрд. долярів (за обмінним курсом гривні) Україна споживає до 80 млрд. куб. м. газу на рік, а Польща (з ВВП близько 140 млрд. долярів) – усього 11,3 млрд. куб. м. на рік. При цьому енерґомісткість української продукції, не найдорожчої і не найякіснішої, у 12 разів вища, ніж продукція найрозвиненіших держав світу, які входять до Організації економічного співробітництва й розвитку.

Друге питання – скільки можна чекати на так зване "пере- криття труби" або ж публічні демарші російської сторони і амбіційні економічні проєкти "Газпрому" – за суттю своєю блеф і шантаж? У всій цій газовій історії російські інтереси найбільш завуальовані. Складається враження, що Росія Володимира Путіна прагне активно продовжувати европейську лінію Лео-

(Закінчення на стор. 18)

Ватикан заперечує вигадку про здоров'я Папи

РИМ. – Ватикан спростував повідомлення німецької газети „Більд" про те, що Папа Іван Павло II цього Різдва відійде на пенсію. Щоб підкреслити хибність тієї поголоски, Ватикан повідомив, що 80-річний Папа в червні має намір відвідати Україну. Чутки про його слабке здоров'я та спричинюваний цим відхід на пенсію нібито в кінці року, ходять уже давно. Речник Ватикану Джоакін Наваро-Валс заявив, що ця остання вістка німецької газети є зовсім „безпідставною". Одначе д-р Наваро не подав будь-яких подробиць подорожі Папи в Україну, хоч можна передбачити, що ця візита Івана Павла II викличе дипломатичні напруження між Ватиканом і Східньою Православною Церквою.

Папу в Україну запросив у жовтні Леонід Кучма. Покищо невідомо, з якими провідниками Української Православної Церкви зустрічатиметься Іван Павло II під час цієї поїздки. Велика частина вірних підлягає патріярхові Росії Алексієві II, який ніколи не запрошував Папу до Москви. Інша частина належить до Київського Патріярхату, котрого Первоієрархом є Патріярх Філарет.

Папа Іван Павло II вже давно мріє про те, щоб ліквідувати розлам між Римо-Католицькою Церквою та східніми православними Церквами, який стався 1054 року. Алексій звинувачує Ватикан у намірах навернення православних України, котра має велику кількість католиків східнього обряду (греко-католиків) і римо-католиків.

Бажаючи поліпшити взаємини з православним Сходом, Папа у 1999 році поїхав до Румунії, де він молився спільно з православним Патріярхом Теоктистом. Одначе його відвідини Грузії, пізніше того самого року, не були такими успішними, бо там промосковські керівники, Православної Церкви вітали його холодно і виключно як голову держави та відмовилися від спільних Богослужб. Крім того, 10-денна зустріч минулого вересня в Емітсбурґу, Мд., керівників Східньої Православної і Католицької Церков також не була успішною щодо церковного зближення Сходу і Заходу.

Коли в Україні Папа Іван Павло II зустрінеться з провідниками Греко-Католицької та Римо-Католицької Церков, то це може образити провід Української Православної Церкви Київського та Московського Патріярхатів і може пошкодити справі взаємин. Так само може пошкодити і допомога Папи українським католикам східнього обряду, що мають непорозуміння з Православними Церквами стосовно церковних нерухомостей, відібраних в часах СССР від греко-католиків і переданих Православній Церкві.

Офіційні чинники Ватикану повідомляють, що пляни відвідин Папи в Україну ще не закінчені. „Ми маємо контакт з усіма Православними Церквами, Папа хоче зустрітися з церковними провідниками православних, католиків і інших релігій, а це залежить виключно від їхнього бажання такої зустрічі".

Чи може Джон Мет'юс говорити від імені історії?

У недільному (12 листопада ц. р.) випуску столичного щоденника „Вашінґтон пост", на редакційній сторінці, яка має назву „Коло хати" (Close to Home), автор на ім'я Джон Мет'юс (John Matthews) пише з ентузіязмом про плян мера Лондону, Кена Лівінґстона, який передбачає усунення з вулиць міста пам'ятників „деяким заіржавілим іконам расистського, імперіялістського минулого Британської імперії". Мет'юс пропонує, щоб Служба національних парків США зробила те саме в американській столиці, усуваючи пам'ятники деяким призабутим генералам американської Громадянської війни, як також пам'ятник, за його словами, „одному – на загальну думку – антисемістському поетові". Дослівно п. Мет'юс пише: „... Головним кандидатом на усунення є український поет XIX століття Тарас Шевченко, бронзово-ґранітний пам'ятник якому стоїть у трикутному парку на вулиці „П", між 22-ою і 23-ою вулицями, північний захід (у Вашінґтоні). На початку 1960-их років противники спорудження пам'ятника казали, що Шевченко був ідолом совєтських комуністів, а до того ще й антисемітом та анти-поляком" (кінець цитати).

Мимоволі п. Мет'юс нагадав часи, коли та сама столична газета „Вашінґтон пост" була трибуною завзятих ворогів побудови пам'ятника Т. Шевченкові в американській столиці, які зводили брехливі наклепи на українського поета, обзиваючи його лютим антисемітом, шовіністом і ворогом Польщі. Якщо пам'ять не підводить, газета „Вашінґтон пост" навіть була надрукувала тоді окрему редакційну статтю з категоричним закликом не допустити до спорудження пам'ятника Т. Шевченкові у Вашінґтоні. Sapienti sat – розумному вистачить – каже римська приповідка...

РФ

АМЕРИКА І СВІТ

Трагедія в австрійських Альпах

КАПРУН, Австрія. – Учасники рятувально-пошукових операцій в Австрії дістали з гірського тунелю тіла жертв, які загинули внаслідок пожежі у вагончиках гірської залізнички минулої суботи, 12 листопада неподалік Зальцбургу. Речник допомогових служб повідомив, що 66 трупів перенесено до відгалуження тунелю, звідки їх транспортують на поверхню, а відтак до Зальцбургу для розпізнавання. Діcтатися до місця катастрофи не було складно, але рятувальники працюють у жахливих умовах, і тому вилучення тіл потребує до тижня. Австрійська поліція заявила, що 162 особи загинули внаслідок пожежі. Серед загиблих – 92 австрійців, 37 німців, 10 японських школярів і вісім американців. Серед жертв – відома лещетарка і чемпіонка світу з „фрістайлу“ Сандра Шміт. На місце трагедії в австрійських Альпах прибув канцлер Австрії Вольфґанг Шіссель, який висловив співчуття родинам лещетарів.

Вхід до тунелю, де сталася катастрофа

Головний свідок слідства відкликає свої свідчення

ВАШІНҐТОН. – Російська влада повинна негайно звільнити американського громадянина Едмонда Повпа, який перебуває під арештом за звинуваченням у шпигунстві на користь США. Це єдино можливий крок, з огляду на відсутність доказів його вини, стверджує перший заступник державного секретаря США Стровб Талбот. “Це досить просто, я б сказав, очевидно, – сказав він. – Містер Повп – хворий”. “Як нам здається, єдино можливий вихід з цієї ситуації для російського уряду – це негайно звільнити його”, – заявив С. Талбот в інтерв'ю аґентству „Ройтерс“. Тим часом Павел Астахов, адвокат Е. Повпа, повідомив, що головний свідок слідства Анатолій Бабкін забрав свої свідчення проти підзахисного. У своєму листовному зверненні до суду А. Бабкін зазначив, що його свідчення було зроблено під тиском з боку російських спецслужб. Він також додав, що ніколи не зустрічався зі звинуваченим і не відкривав йому жодної таємної інформації.

На Філіппінах – неспокій

МАНІЛА. – Президент Філіппін Джозеф Естрада незабаром опиниться перед судом у сенаті за звинуваченням у хабарництві – після того, як палата представників філіппінського парляменту оголосила йому „імпічмент“. Це повідомивив спікер нижньої палати парляменту Мануель Віляр, що відразу спровокувало бурхливу реакцію серед парляментарів. М. Віляр пояснив, що голосування з приводу такого рішення не проводилося, оскільки його підтримали третина депутатів. Дж. Естрада відкидає усі звинувачення, а кореспонденти зауважують, що слухання в сенаті можуть затягнутися на декілька місяців.

Ситуація на Близькому Сході залишається напруженою

ВАШІНҐТОН. – Ізраїльське радіо повідомило, що в Геброні та Вифлеємі знову сталися сутички палестинців з ізраїльськими військовослужбовцями. Крім того, жертвами палестинців стало двоє ізраїльських військовослужбовців, цивільний шофер і одна жінка. За півтора місяці конфлікту загинуло понад 200 осіб – в основному палестинців. Генеральний секретар ООН Кофі Аннан провів переговори у Катарі з провідниками країн-членів Ісламської Конференції в справі ситуації на Близькому Сході. Декотрі учасники цієї організації закликали запровадити політичні та економічні санкції проти Ізраїлю. Прем'єр-міністер Ізраїлю Єгуд Барак скритикував заклик ісламських держав і, виступаючи після зустрічі з Президентом США Билом Клінтоном, зазначив, що Ізраїль – як і раніше – готовий до мирних переговорів, а дальші конфронтації приведуть лише до загострення ситуації та до нових жертв.

Вирішили не збільшувати видобутку нафти

ВІДЕНЬ, Австрія. – Країни ОПЕК ухвалили зберегти видобуток нафти на теперішньому рівні до січня наступного року. Ціна на нафту тепер утричі більша від цін дворічної давности, але країни ОПЕК відмовилися збільшувати видобуток цієї сировини, оскільки впродовж цього року це робилося чотири рази і, на їхню думку, попит нарешті задовільняється цією пропозицією. Країни-користувачі нафти наполягали на збільшенні виробництва, щоб знизити високі світові ціни, але представники ОПЕК вирішили не змінювати квоти видобутку. Під час зустрічі генеральним секретарем ОПЕК на найближчі три роки було обрано міністра нафти Венесуелі Алі Родріґеса.

Палестинці хочуть, щоб їх захищали міжнародні сили

ВАШІНҐТОН. – Палестинська національна адміністрація наполягає на необхідності розташування міжнародних миротворчих сил на Західньому березі ріки Йордан і в секторі Гази з метою захисту палестинців від ізраїльської армії. Про це повідомив глава Палестинської самоуправи Ясир Арафат в інтерв'ю американській телекомпанії Сі-Би-Ес. Він заявив, що закликає міжнародне співтовариство “втрутитися” у події на Близькому Сході, щоб “зупинити криваву бойню”. У той же час лідер палестинців підтвердив, що є прибічником виконання домовленостей, досягнутих у жовтні на зустрічі в єгипетському місті Шарм-еш-Шейху. Судячи з його слів, палестинці готові “чесно і точно” дотримуватись своїх зобов'язань – за умови взаємности з боку Ізраїлю.

Китайські космонавти зможуть невдовзі полетіти у космос

ЧЖУХАЙ, Китай. – Китай прагне до того, щоб на початку наступного століття послати в космос своїх космонавтів. Про це заявив заступник генерального директора китайського космічного науково-технічного об'єднання Ху Хунфу. Перший випробувальний космічний корабель було запущено в Китаї 20 листопада 1999 року. Цьому запуску передували 8 років праці китайських фахівців. Подібні запуски триватимуть доти, доки не стане можливим політ в космос людей. На виправдання такої обережности Ху Хунфу сказав, що до успішного польоту людини в космос у колишньому СРСР було здійснено 5 випробувальних запусків, а у США – 8.

Багдад відновлює рух літаків на внутрішніх лініях країни

БАГДАД, Ірак. – Користуючись активністю закордонних авіяперевізників, які фактично прорвали бльокаду Багдадського летовища, Ірак відновив рух літаків на внутрішніх пасажирських авіялініях. Було здійснено перші два лети на південь, до Базри, і на північ, до Мусули. Багдад розцінює це як важливу перемогу над “аґресорами, що контролюють небо країни”. До Харкова відлетів український Ан-74, про арешт якого в Ірані повідомляла преса. На ньому повернулися на батьківщину фахівці, які брали участь у 33-ій міжнародній Багдадській виставці.

Що писала „Свобода“ про великий голод

Тепер ми щороку вшановуємо в діяспорі і в Україні пам'ять жертв Великого Голоду 1932–33 року. Ось що писала про цю трагедію „Свобода“ 31 липня 1933 року:

„Україна вмирає з голоду. З Великої України доходять страшні відомости про голод і вмирання населення.

Львів (Західна Україна) Краєва українська преса подає, що кожного дня приходять з Радянщини відомости про жахливі картини голоду в цілій Україні по тім боці ризького кордону. Листи кревних, краянів і знайомих з радянської України подають такі жахливі відомости про голод, що в кождого, хто їх читає аж мороз іде поза шкірою. Тимчасом Москва знищивши остаточно економічну силу України й виморюючи голодом населення, почала тепер користаючися тісною дружбою з Польщею, політику культурного нищення України та остаточного знищення навіть зовнішніх ознак відокремлености України від Московщини. Цю політику повного знищення автономії України переводить тепер Постишев. Вже є проєкт поділу України на нові області, які безпосередньо будуть підлягати московському центрови“.

А 22 серпня 1933 року „Свобода“ повідомляла: ***„Большевики хочуть закрити перед світом голод у Радянщині. Не пускають кореспондентів чужинецьких ґазет у голодні райони. Хліб у державних крамницях подорожів удвоє.***

Москва (СССР). Всі чужинецькі кореспонденти одержали повідомлення від Чека, що вони не можуть нікуди виїздити з Москви на провінцію без спеціяльного дозволу. Ще раніше один з найкращих американських кореспондентів ґазети „Кріщен Саєнс Монітор“ Чемберлейн, хотів відвідати Україну і північний Кавказ, але большевицька влада його туди не пустила. Не зважаючи на те, що комуністична преса в передовицях і спеціяльних дописах пише про успіх жнив, у дрібних замітках трапляються відомости, які показують, що влада зі живними не може справитися. Ознакою того, як тяжко стоїть справа з харчуванням населення, може бути те, що без якогонебудь попередження влада відразу збільшила вдвоє ціни на хліб у своїх крамницях. Тепер населення змушене за картками платити 12 копійок за фунт житнього хліба й 32 копійки за фунт пшеничного. Разом з тим комуністична преса старається заперечити всі відомости, які з'являються в заграничній пресі про голод в Росії“.

Ще інша вістка в цій же „Свободі“:

Відень (Австрія). Архиепископ і кардинал Ініцер звернувся до всього світу з закликом пособляти голодному населенню Радянщини, що тепер масово вмирає. В своїй відозві він подає про голод факти, які були згадані у відчиті секретаря наукового конґресу европейських меншин Аменде, а зокрема кардинал спирається на відозву Митрополита Андрея Шептицького та українсько-католицького епископату.

ТЕМА ТИЖНЯ

Україна і світ пам'ятатимуть Голодомор

Указом Президента України від 26 листопада 1998 року встановлено День пам'яті жертв голодомору, який відзначається 25 листопада.

Великий голод 1932-33 рр. – трагедія українського народу, яка прирекла, за підрахунками вчених, близько 8 млн. людей на смерть від голоду. Цей голод був штучно викликаний державою. В Україну були делеґовані вищі кремлівські сановники, які, спираючись на військо і участь численних прибічників сталінської політики з числа місцевого населення, провели жорстоке вилучення не тільки усього зібраного збіжжя, а й усіх харчових припасів на селі, арештували велике число селян-годувальників, встановили непрохідні кордони на шляхах до міст, впровадили закон, який передбачав жорстокі кари за розкрадання "соціалістичної власности" – колосків на полі чи відходів сільськогосподарського виробництва. Такі "антидержавні злочини" голодних людей каралися 10 роками виснажливої праці. Для того, щоб селяни не покидали в пошуках харчів щойно організовані колгоспи, була впроваджена система внутрішніх пашпортів та інші форми обліку населення і контролі його настроїв. Голод, який поширювався протягом 1932 року, набув найстрашнішої сили на початку 1933 року.

Метою сталінського голоду було приборкання українських селян, які не хотіли йти до колгоспів, а також перетворення селянства, яке було неприхильне до комуністичного режиму, на рабську масу, з якої пізніше держава черпала ресурси робітничої сили для так званої індустріялізації країни. Одним з передбачень цього пляну стала сувора заборона розповсюдження будь-якої інформації про голод. Навіть приватні розмови з цієї теми вважалися антирадянською пропаґандою і жорстоко карались. Внаслідок цього нові покоління українців виросли, нічого не знаючи про трагедію 1932-33 років. Перші дослідження історії голоду і перші публікації про нього стали можливі тільки на схилі 1980-их років і особливо активно розгорнулися в часі горбачовської „гласности". Усвідомлення новими поколіннями українців, особливо молодих, страшної правди про суть комуністичної політики на селі сприяли розпадові нелюдської імперії та її ідеологічної надбудови. Неоцінений вклад у дослідження Голодомору і донесення цієї правди до усього світу зробили громадські організації, наукові установи, засоби масової інформації і окремі діячі української діяспори. Вони також сприяли ширенню цих відомостей серед населення України.

У нинішній Україні проведено чимало заходів на увічнення пам'яті жертв страшного голоду, встановлено пам'ятні знаки, видано пропам'ятні і дослідницькі книжки. Але не можна відродити перервані генетичні лінії, не можна повернути дух селянського підприємництва, який робив Україну житницею усієї Европи. Вже ніколи не буде в Україні того села, яке вмерло в роки більшовицького вторгнення. І у цьому полягає злочин комуністичного режиму, – не менший, ніж вбивство голодом мільйонів селян.

Голод як засіб репресій з боку диктаторів чи загарбників вигаданий не комуністами, він і раніше застосовувався для приборкання непокірних чи здобуття обложених фортець. Але історія не знала ще голоду таких розмірів, та ще й організованого з методичною жорстокістю правителями, які водночас проголошували усьому світові настання небувалого добробуту в колективізованій Україні.

Пам'ятаймо безіменних дітей, вдів, стариків, які померли в люту зиму 1932-33 років. Залишімо у пам'яті людства також вершителів цього злочину, якому не має прощення. Це потрібно не для помсти, яка вже звершилася в історичному пляні, а для того, щоб злочин не повторився.

Про набуття і припинення громадянства України

КИЇВ. – В Адміністрації Президента України було проаналізовано стан набуття і припинення громадянства України за 1995-1999 роки та перше півріччя 2000 року.

Як засвідчила аналіза, чисельність осіб, які набувають громадянство України та припиняють його, помітно зростає. Якщо, згідно з указами Президента України, у 1995 році набули громадянство України 318 осіб, а вийшли з громадянства України 393 особи, то за перше півріччя 2000 року показники склали відповідно 2,128 та 1,529. Найбільше осіб, прийнятих до громадянства України, прибуло з Росії - 48.1 відсотка, Казахстану - 11.7, Азербайджану - 6.8, Таджикистану - 6.4, Грузії - 5.3. Особи, які вийшли з громадянства України, у переважній більшості виїхали до Німеччини - 27.7, Чехії - 16.8, Росії - 12.9, Польщі - 12.4 відсотка. У той же час ці дані не відображають дійсної ситуації щодо виїзду громадян України на постійне проживання за кордон. Згідно із статистичними даними, за 1995-1999 роки найбільше громадян України еміґрувало до Російської Федерації - 377,787 осіб або 5.8 відсотків від загальної чисельності.

Серед проблем громадянства, яким приділив особливу увагу Президент України, найгострішими були набуття громадянства України військовослужбовцями, а також депортованими особами. У зазначений період було вирішено питання щодо визначення належности до громадянства України понад 40 тисяч військовослужбовців і членів їхніх сімей. Значною мірою розв'язана проблема набуття громадянства України депортованими особами та їхніми нащадками, які повернулися в Україну.

Проведена аналіза виявила ряд проблем, пов'язаних з громадянством, що вимагають посилення уваги з боку державних органів. Йдеться, зокрема, про виїзд на постійне проживання за кордон висококпрофесійних фахівців – науковців, працівників сфери освіти тощо. Вихід з громадянства України, порівняно з прийняттям до нього, характеризується вищим відсотком висококваліфікованих робітників (22.1 проти 17), викладачів (3.1 проти 2.5), студентів (3.7 проти 2.1).

Президент України Леонід Кучма доручив Кабінетові Міністрів (зі залученням до цієї справи Національної Академії наук України, академій педагогічних, медичних, аґрарних, правових наук, творчих спілок України) проаналізувати ситуацію стосовно виїзду на постійне проживання за кордон вкрай необхідних Україні висококваліфікованих спеціалістів та внести конкретні пропозиції щодо загальмування цього процесу шляхом створення належних умов для їхньої діяльности в Україні.

Глава держави висловив стурбованість з приводу значної чисельності неповнолітніх, які вийшли з громадянства України разом з батьками. Він дав завдання урядові проаналізувати причини чисельного виїзду за кордон на постійне проживання сімей з неповнолітніми дітьми і вжити заходів щодо його зменшення.

Занепокоїв Президента України і стан переговорного процесу щодо укладання угод про спрощений порядок зміни громадянства між Україною і деякими країнами СНД. Турбує, насамперед, ситуація з Росією. Протягом 1995-1999 років в Україну в'їхали на постійне проживання 91 тисяча російських громадян, які здебільшого є вихідцями з України. Крім того, російське громадянство мають понад 11 тисяч депортованих осіб та їхніх нащадків, більша частина яких повернулася в Україну в 1992-1994 роках. Зазначені особи натрапляють на

(Закінчення на стор. 17)

Георгій Ґонґадзе – суміщення несумісного

Георгій Ґонґадзе

На тлі безпрецедентних відомчих зусиль у пошуках зниклого журналіста Георгія Ґонґадзе слід відзначити не меншу, якщо не більшу, активність в процесі пошуку, у 1994 році, по всій Україні також безвісти зниклого увечері в центрі Києва кандидата в народні депутати України, голови секретаріяту Народного Руху України Михайла Бойчишина. Кінцевий результат відомий: нульовий. Ще раз підтверджена клясична аксіома, що не завжди кількість переходить у якість. Судячи з усього, тепер ми всі є свідками чергового "кількісного" міліційного експерименту, який свого часу Вячеслав Чорновіл кваліфікував як "імітацію слідства". Чого лише варта фактично пріоритетна орієнтація шефа оперативно-слідчої групи Міністерства внутрішніх справ (МВС) України, що веде розслідування за справою Георгія Ґонґадзе, першого заступника міністра МВС Миколи Джиги на відпрацювання підлеглими версії зникнення Георгія Гонгадзе, так би мовити, "за власним бажанням"? Не посоромились поставити під сумнів навіть об'єктивність думки колег і близьких Георгія Гонгадзе як про людину, не здатну на здійснення тих одіозних за своїм характером дій щодо найближчого оточення, які йому нині заочно намагаються "клеїти" високі чини в Україні. У цьому зв'язку хотілося б тому ж першому заступникові міністра МВС Миколі Джизі поставити запитання: а чи зміг би він сам так просто втекти, у крайньому разі, не пустивши спочатку коханих дружину і малолітніх дітей до квартири? Адже достеменно відомо, що вони опинилися пізно ввечорі на вулиці, без ключів, що, власне, і стало причиною нагальної поїздки Георгія Ґонґадзе додому з будинку на бульварі Лесі Українки, щоб якомога скоріше впустити сім'ю до квартири по вулиці Московській, що за десять хвилин ходу звідти.

Після перших тижнів справжньої "версіяди" у частині трактування обставин і причин зникнення Георгія Ґонґадзе оперативно-слідча група МВС України зупинилася на двох основних версіях: 1) зникнення пов'язане з професійною діяльністю журналіста і 2) є результатом самовільно прийнятого ним рішення. Хоча перша з версій офіційно вважається основною, практично вся діяльність оперативно-слідчої групи МВС останнім часом виявилася спрямованою на пошуки відповідного трактування матеріялів, що підкріплюють передусім точку зору про самовільне зникнення Георгія Ґонгадзе. Тому фактично йдеться про одну й ту саму версію офіційного слідства: самовільне зникнення журналіста Георгія Ґонґадзе у зв'язку з... професійною діяльністю.

Подібний варіянт суміщення несумісного дозволяє керівництву МВС України, з одного боку, якоюсь мірою невтралізувати неминучі претензії журналістської громадськости щодо явно однобічного підходу до проведення слідства, а з іншого – вже зараз розпочати підготовку ґрунту для наступного через 6 місяців (від дня відкриття слідства) офіційного закриття даної справи із стандартною в таких випадках мотивацією "за відсутністю складу злочину", природно, з попередньою констатацією слідством відсутности будь-яких слідів виконавців злочинного діяння. Аналогічні стадії свого слідчого "згасання" вже проходили в минулому резонансні справи журналістів Вадима Бойка, Петра Шевченка та рухівця Михайла Бойчишина.

Ігор Недюха,
„Вечірній Київ"

Вступне слово головного редактора

Напередодні приходу на посаду нового головного редактора „Свободи" мої думки часто зверталися до споминів людей, які впливали на формування моєї свідомости протягом життя. Між ними був мій дідо, народжений на початку століття у Львові. В молодості він вчився у військовій академії в Австрії, а пізніше отримав освіту адвоката у Відні.

Сотник Українських січових стрільців, він у своєму житті став активним членом Українського Національно-Демократичного Об'єднання. В 30-их роках був обраний до польського сейму, а в 40-их роках боровся проти наступу радянської армії на Західну Україну. На 44-му році свого життя (вік, в якому я тепер сама знаходжуся) він уже боровся в двох світових війнах, брав участь в розвитку ліберально-демократичної партії европейського типу в Україні (УНДО) і займав виборчу посаду.

Відвідуючи дім моїх батьків в передмісті Вашінгтону в 60-их роках, він, завзятий філателіст, розгортав на столі карту світу і допомагав моїй сестрі і мені узгоджувати значки з його колекції з відповідними країнами світу. І так само, як моя американська вчителька розповідала мені про перепливання генерала Джорджа Вашінгтона через річку Делавер, що кожна американська дитина повинна знати, мій дідо вчив мене про різницю між Баварією і Богемією – те, про що вже кожна европейська дитина повинна знати.

Мої думки також поверталися до споминів про засновників Руху, між ними І. Драч, М. Горинь і В. Чорновіл, з ким я мала честь працювати більше двох років у Києві, в відділі інформації Руху. Найближче ж я працювала з Вячеславом Максимовичем, відданість якого Україні і її людям була непохитною. Він був дотепний, з почуттям гумору і, в той же час, міг сказати правду в очі будь-кому.

Після проголошення незалежности України, коли інші прогнозували, що держава стане на ноги за 5 років, і швидко розчарувалися, він з самого початку прогнозував, на смуток багатьох, що тяжкий совєтський спадок буде вимагати в часі не менше покоління, щоб перемогти.

Саме ці три світи віддзеркалюються в газеті „Свобода": европейсько-українська спадщина, щоденне життя в Америці і постраждянська батьківщина.

Заснована отцем Григорієм Грушкою, як джерело інформації і спосіб об'єднання русинів-еміґрантів, „Свобода" оновлювалася кілька разів протягом її існування. За 107-річну свою історію „Свобода" лишається однією із лише декількох постійних етнічних газет в Америці. Серед інших, які були засновані приблизно 100 років тому і також пережили бурхливі зміни XX століття, є такі сучасні видання, відомі нам, як читачам, російськомовна „Новоє русскоє слово" (1910) і ідишистськомовний „Форверт" (1897).

„Свобода" залишається найстарішою, постійною українськомовною газетою в світі. Перед нами стоїть виклик адаптуватися до надзвичайних змін, які нас зустрічають на початку XXI століття. Безпрецедентні політичні зміни, розпад СРСР, здобута незалежність України і швидкий розвиток нових технологій і зв'язку зламали зручні звички, усталені роками. Тепер ми мусимо намагатися зрозуміти і інтеґрувати три світи, котрі різко відрізняються.

Єдина обіцянка, що газета може зробити своїм читачам, є те, що вона буде з гідністю і повагою осмислювати різноманітність української дійсности, усю складність сучасного життя.

Ірена Яросевич,
головний редактор „Свободи"

До відома наших читачів

Як було вже повідомлено раніше, з днем 18 жовтня ц. р. Ірена Яросевич перебрала обов'язки головного редактора тижневика „Свобода". З цим 46-им числом газети вона почала свою працю. Екзекутивний Комітет бажає редакторові Ірені Яросевич і цілому редакційному складі багато успіхів у їх праці.

Уже понад 107 років газета „Свобода" є невід'ємною частиною життя членів УНСоюзу і всіх українців, розсіяних у діяспорі. З гордістю стверджуємо, що впродовж цього довгого часу її редактори дуже віддано працювали для цієї газети.

Екзекутивний Комітет УНСоюзу складає щиру подяку редакторові Левкові Хмельковському за дуже сумлінне і професійне виконування обов'язків головного редактора протягом кількох тижнів.

Уляна Дячук,
предсідник УНСоюзу

Уточнення

Читачі звернули увагу на те, що у статті „Чорна книга комунізму" („Свобода", ч. 44) завищено чисельність населення на теренах, приєднаних до СССР за угодою Сталіна і Гітлера. Сталася технічна помилка. Насправді в „Чорній книзі комунізму" говориться про 23 млн. населення, яке опинилося на теренах СССР.

ШАНОВНІ АВТОРИ "СВОБОДИ",
щоб Ваш допис вийшов швидше і щоб уникнути помилок у написанні прізвищ та інших назв, просимо подавати своє число телефону.
Це дозволить редакторам швидко з'ясувати незрозумілі місця у Вашій статті (особливо, коли вона написана від руки).

СВОБОДА
Пам'ятаймо про Україну!
Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association
FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@worldnet.att.net Web-site: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054and additional mailing offices.
Передплата на рік $50.00, на півроку - $30.00. Для членів УНСоюзу $40.00 річно, на півроку - $25.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".
Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає за собою право при потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.
Головний редактор –Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Ігор Пилипчук, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

Коротко про нового головного редактора

Ірена Яросевич

Більше 20 років редактор Ірена Яросевич працює як редактор і журналіст. Багато наших читачів знають її за статтями в англомовному виданні УНС „Український тижневик", де Ірена працювала редактором з 1996 року і до останнього часу, а перед тим була його активним дописувачем впродовж 10 років. Деякі наші читачі пам'ятають її працю у Вашінгтонському бюрі „Комітету 1000-ліття християнства в Україні", або зустрічали І. Яросевич в Україні в інформаційному відділі Руху, де вона керувала ділянкою зв'язків з закордонними кореспондентами, від 1991 до 1993 року. Після чого залишилася в Україні як директор відділу зовнішніх стосунків СП УТЕЛ – найбільшої в республіці компанії зв'язку. І. Яросевич повернулася до США в 1995 році і працювала директором зовнішніх стосунків Фонду допомоги дітям Чорнобиля під час підготовки та відзначення 10-ліття цієї трагедії.

Закінчивши в 1980 році університет в штаті Висконсин (University of Wisconsi–Madison) і отримавши диплом бакалавра з філософії і політичних наук, І. Яросевич залишилася працювати кореспондентом місцевої газети – до повернення її у Вашінгтон в 1982 році, де була прийнята на посаду редактора в „National Endowment for the Arts". Пізніше вона працювала в цьому ж закладі керівником проєкту.

З 1985 року І. Яросевич – провідний редактор нового двотижневого видання „The Washington Herald", яке вперше в Америці в газетному форматі готувалося повністю за новою видавничою комп'ютерною технологією, що отримало професійне визнання і було відзначене в двох журналах: „Advertising Age" і „Publisher's Weekly".

І. Яросевич була першою журналісткою незалежної України, що отримала аккредитацію при урядовому прес-центрі США у Вашінгтоні, де була уповноважена газетою Верховної Ради України „Голос України" дописувати про хід виборів Президента Б. Клінтона в 1992 та 1996 роках.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про передання естафети

У постійному кругообігу подій, що кожного дня приносить такі різні новини і несподіванки, і не завжди радісні, немає часу на спомини, на згадування, „як було колись" чи як було за часів того чи іншого провідника, який залишив свій помітний слід в житті нашої спільноти. Сьогодення так абсорбує усіх, що згадувати минуле, а вже зокрема людей минулого, немає ні в кого охоти.

А все ж часом неочікуваний збіг обставин ставить вам перед очі те призабуте минуле та осіб, що його творили. Так сталося минулого тижня, коли наша нова, молода головна редакторка отримала для свого кабінету портрет одного із найславніших головних редакторів „Свободи", д-ра Луки Мишуги. Стоїть він готовий до поміщення на стіні та немов глядить на мене через шибку, пригадуючи мені його і ту світлу добу, коли він сидів за столом головного редактора ще у давньому скромному приміщенні при Ґренд-вулиці у Джерзі Сиmі. Його мудрі, добрі очі дивляться на мене і немов питаються: „Як там все іде у вас, дитино?" Для нього я була „дитиною" – молодою, недосвідченою на американській землі журналісткою, що не знала, як ставити перші кроки. Так хотілося б здати йому, саме йому, звіт і розповісти про півстоліття подій та про осіб, що в тому часі працювали в його улюбленій „Свободі", а передусім про тих, що зайняли його місце – головного редактора.

Гай, гай, скільки води перепливло у ріках Америки і скільки подій перейшло через сторінки нашої „Свободи". Не один підпис головного редактора пишався на її першій сторінці та клав поважну відповідальність на його плечі... Бачу тепер усі їхні обличчя, і так хотіла б розповісти про них, відповідаючи на допитливий погляд д-ра Мишуги. Але це була б довга казка, на яку у нашій редакційній дійсності ніколи немає часу.

Все ж хочеться саме йому сказати, що його портрет у редакційній кімнаті знайшовся там у зв'язку з приходом молодої редакторки, що зайняла це поважне, престижне місце. І хочеться сказати це із радістю, що приходять до праці та відповідальности молоді сили, що не залишається у нас все на пригнутих довгими роками плечах старшого покоління. Коби так було також на інших постах, на інших обов'язках у нашій громаді, ба і у нашій українській державі, що називає себе правильно „молодою" – але чи молоді ті, що сьогодні нею провадять?

А сьогодні для нашої спільноти так важливо передавати естафету в руки тих, хто своєю молодечою енергією здатні покращити обставини в Україні, піднести її престиж, зміцнити її морально. Чи ми, старші, яким пора вже на відпочинок, справді зробили досить, щоб з чистою совістю передати естафету громадського і професійного життя у молоді руки?

Раз-у-раз, як проходять збори різних товариств, організацій, відчувається брак молодих сил, або їх затемнює хвороблива амбіція старших віком. А тут життя вимагає зміни, вимагає допливу молодої крови, бо таке є його право. То ж з якою радістю я гляділа сьогодні в очі того, що довгими роками працював, щоб підготовити таких, які б його заступили.

„Дорогий редакторе, естафета перейшла у молоді руки. Ви можете бути спокійні, а Ваш погляд з портрету хай веде нову редакторку правильним шляхом".

О–КА

P.S. Коли пишу ці рядки у другій кімнаті співають „Многая літа" молодій редакторці „Українського Тижневика" Ромі Гадзевич з приводу її ще ранніх уродин, але вже довгих років на відповідальному пості головної редакторки. І хто каже, що немає зміни поколінь, що естафета не проходить у молоді руки?

Чим провинилась Україна перед Америкою?

Сьогодні в Америці дуже багато українців-пенсіонерів із т. зв. „третьої хвилі" повоєнної еміґрації. Багатьом із них колись снилося не тільки побачити Україну вільною і незалежною державою, а й пожити в ній перед відходом у засвіти, скласти свої кістки на рідній землі. Але – не так сталося, як гадалося.

Для багатьох визволення України прийшло запізно. Для інших це створило нагоду побувати у вільній Україні, але лише на короткий час, бо на постійне життя там уже не дозволяють родинні обставини тут, де вони прив'язані до своїх рідних дітей, внуків і правнуків, що народилися вже в Америці, для яких вона стала батьківщиною, а Україна є лише далекою екзотичною країною походження їхніх батьків, дідів і прадідів, яку цікаво відвідати. Але є багато ще й інших українців-пенсіонерів в Америці, які не пов'язані з ріднею тут, або й з інших міркувань хотіли б переїхати на стале проживання в Україну не тільки з огляду на любов до батьківщини, а й також з огляду на краще матеріяльне забезпечення. Бо ж коли людина має лише кілька сот долярів на місяць пенсії, то в Україні за ті доляри можна купити набагато більше речей ніж в Америці. Але й такі українці-пенсіонери не можуть їхати назовсім в Україну просто тому, що, згідно з американськими законами,

Департамент соціяльного забезпечення (Сошел секюріті) не має права пересилати пенсійних чеків для американських українців в Україну.

Цікавим у цьому всьому є той факт, що американський росіянин, переїхавши в Росію, має право без жодних труднощів отримувати американський пенсійний чек. Також вірменин, литовець, латвієць, естонець із Америки може отримувати свій „Сошел секюріті"- чек у країні його походження. Тільки в Україну пересилати пенсійні чеки не дозволяється. Таким чином Україну прирівняно до таких комуністичних країн, як Куба, В'єтнам і Північна Корея.

Цікаво, чим провинилась Україна перед Америкою? Пощо така дискримінація України? Чи не годилося б українській амбасаді у Вашінґтоні пояснити українській громаді в Америці таке трактування українців-пенсіонерів з Америки в Україні? Дивним також виглядає той факт, що офіційне повідомлення з Вашінґтону про описану тут заборону переказування пенсійних грошей в Україну (див. англомовну частину „Народної волі" за 6 квітня 2000 року) не викликало й досі будь-якої реакції, не кажучи вже про протест до американського уряду й Конґресу, ані від нашого Світового Конґресу Українців, ані УККА, ані УАКР. А варто б!

Іван Овечко,
професор-емерит

Постає церква над Дністром

Ми прагнемо завершити будівництво нашого Храму Божого. Церкву ми поставили на місці об'явлення в 1938 році Чайківської Матері Божої. Оздоблення церкви вимагає коштів. Тепер ми вже не можемо жертвувати свої пенсії, бо заледве на податки і хліб вистачає. Тому звертаємося до українців в діяспорі з проханням скласти хоч найскромніший дар на престіл Божий до десятої річниці незалежности України. Листи просимо адресувати на: **Self Reliance Federal Credit Union, 108 Second Ave., New York, NY 10003** зі зазначенням на чеках: **„Chaikovychi Church Bldg. Fund, Acc. 19759-00.**

о. Боцюра, Петронеля Винницька, голова церковного комітету,
с. Чайковичі, Самбірського району, Львівської области

Ще нема вислідів...

(Закінчення зі стор. 1)

Виборча команда Дж. Буша внесенням судового оскарження пробувала зупинити ручне перераховування голосів, підкреслюючи, що це зайва праця, яка крім усього, збільшує можливість маніпулювання бальотами і є не конституційним. Одначе у понеділок, 13 листопада, суддя відкинув ці закиди і ручне перераховування голосів продовжується в кількох округах.

Згідно з виборчим законом Фльориди всі округи мусять кінцеві підрахунки голосування віддати до сімох днів після виборів. У вівторок, 14 листопада, Секретар штату Фльорида Кетерін Ґерріс повідомила в 5-ій год по полудні, що кінцеві офіційно затверджені висліди другого машинового перерахування дають 300-голосову перемогу Джорджеві Бушові – 2,910,492. Результат Ала Ґора – 2,910,192 голосів.

Кінцевого підрахунку вислідів президентських виборів на Фльориді сподіваються у суботу, 18 листопада.

Весь виборчий процес зосереджений тепер на Фльориді, бо кандидат, який тут переможе, отримає всі 25 голосів Виборчої колеґії цього штату.

Згідно з Конституцією, американська виборча система є двочастинною. У день виборів у листопаді виборці насправді голосують за членів Виборчої колеґії – осіб, які підтримують даного кандидата. Якщо Джордж Буш здобуде більшість голосів на Фльориді, тоді 25 членів Виборчої колеґії будуть зобов'язані віддати йому свої голоси на засіданні Виборчої колеґії, котре цього року відбудеться 18 грудня. Це саме стосується кандидата Ала Ґора. Згідно з американським законом, кандидат не вважається обраним Президентом, аж поки члени Виборчої колеґії з усіх штатів не проголосують.

Під теперішню пору є 538 членів Виборчої колеґії з цілої країни – 535 з 50 штатів і три голоси з Дистрикту Колюмбія. Штати з меншим населенням, як Вермонт, мають тільки три голоси у Виборчій колеґії, але густо заселена Каліфорнія має аж 54 голоси.

Щоб перемогти у президентських виборах, кандидат мусить отримати 270 голосів Виборчої колеґії з усіх 538. Тепер Ал Ґор має 255 голосів Виборчої колеґії, а Джордж Буш 246. Ще три штати – Фльорида, Нью-Мексико і Ореґон з 37 голосами Виборчої колеґії ще не закінчили підрахунків голосів виборців. З них тільки Фльорида має 25 голосів Виборчої колеґії, котрими може даному кандидатові дати необхідну для перемоги вимагаючу мінімальну кількість 270 голосів Виборчої колеґії.

Цей американський двочастинний виборчий процес є дещо проблематичним, але водночас дозволяє кандидатові здобути перемогу малою кількістю виборчих голосів країни, навіть якщо не здобуде досить голосів Виборчої колеґії з кожного штату. Такими можуть бути ці вибори. Серед майже 100 млн. відданих цього року виборчих голосів у президентських виборах Ал Ґор веде перед серед виборців 216,427 голосами. Одначе, якщо Джордж Буш переможе на Фльориді, навіть 300 голосами, він отримає 25 голосів Виборчої колеґії, а з тим перемогу, хоча мав менше виборчих голосів.

Найновіші опитування стверджують, що 75 відсотків опитуваних громадян згідні чекати, щоб отримати справедливі підрахунки виборчих голосів на Фльориді. Більшість вірять цій виборчій системі та не вважають теперішньої ситуації будь-якою кризою, радше підкреслюють, що саме вона є доказом сильної державної системи урядування.

Чому В. Карпенко не пише до „Свободи"?

Читачі „Свободи" звертаються до редакції зі запитаннями про те, чому в тижневику не вміщуються політичні огляди київського журналіста Віталія Карпенка. Причина полягає у тому, що 28 вересня ц. р. Віталій Карпенко перейшов з посади головного редактора газети „Вечірній Київ" на іншу роботу і перестав дописувати до „Свободи". Свій відхід з „Вечірнього Києва" Віталій Карпенко пояснив у опублікованій цією газетою заяві, у якій він пише, що „Вечірній Київ" впродовж 10 років був незалежною газетою, засновником якої при реєстрації у незалежній Україні став колектив редакції. Проте за цей час газета усе гостріше відчувала брак коштів і, врешті, була змушена перейти на утримання Київської міської ради, яка тепер вважається засновницею газети. Позиція газети з принципових питань збігається з політикою міської ради та її голови Олександра Омельченка. Далі В. Карпенко пише: „У зв'язку зі зміною статусу газети, що вимагає нових підходів і нових виконавців, я залишаю цю посаду не без гіркоти, але з почуттям виконаного обов'язку".

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Осінні організаційні наради

Північна Округа

20 жовтня цього року в пополудневих годинах в Головній Канцелярії УНСоюзу відбулися організаційні наради Північної Округи Українського Народного Союзу. Їх відкрив голова Округи Євген Осціславський. Він привітав присутніх членів Екзекутиви – предсідника УНСоюзу Уляну Дячук, головного секретаря Марту Лиско та касиря Стефана Качарая, почесного члена Головного уряду Володимира Сохана, радного Андрія Воробця, колишнього радного Андрія Кейбіду, колишнього голову Округи в Пасейку Івана Хомка і колишнього голову Округи Джерзі-Ситі Володимира Білика.

Відтак Є. Осціславський ознайомив з порядком денним, який передбачав обговорення таких важливих питань союзового життя, як організаційна праця та осіння членська кампанія, фінансовий стан УНСоюзу, нові асекураційні пляни, пропозиції щодо зміни структури УНСоюзу та зміни до діючого Статуту УНС.

У своєму виступі Головний секретар УНСоюзу Марта Лиско докладно зупинилася на організаційній праці як головній ділянці життя нашої забезпеченево-братської установи. А також подала найсуттєвіші деталі нових асекураційних плянів УНСоюзу, про які члени союзової родини в загальних рисах уже знають зі спеціяльних публікацій „Свободи". Отже, сума мінімального забезпечення тепер становить 5000 дол., термінове – найменше 25,000 дол., а одноразове – мінімум 3000 дол. – як окрему полісу. М. Лиско ґрунтовно поінформувала секретарів відділів, як працюватиме плян - пряме збирання вкладок („Direct Billing"). Відділи будуть надальше існувати та працювати як і до тепер.

Головний редактор „Українського тижневика" Рома Гадзевич висловила бажання ознайомитися з оригіналом листа від Департаменту забезпечення і довідатися про те, хто саме і в який спосіб вирішує питання переходу на пряме збирання вкладок. Координатор особливих проєктів УНСоюзу Оксана Тритяк запропонувала випрацювати якісь цікаві пляни для того, щоб секретарі могли вести корисну братську діяльність у відділах, замість збирання вкладок.

Про фінансовий стан УНСоюзу доповідав на нарадах касир Стефан Качарай, ознайомивши присутніх з фінансовим станом організації за перше півріччя 2000 року.

Про можливі зміни в Статуті нашої організації говорила предсідник УНСоюзу Уляна Дячук. З цим питанням наше членство також уже мало нагоду ознайомитися зі статті У. Дячук у „Свободі". В цілому ідея майбутніх змін полягає в тому, щоб замість 25-членного Головного уряду УНСоюзу краще мати 11-членну Дирекцію і президента, котрих обиратиме Конвенція. А Дирекція наймає на працю екзекутиву. Ідея покищо перебуває у процесі обговорення, і треба заохочувати членство до відвертого висловлювання думок з цього приводу.

Подякувавши усім присутнім за участь, голова Округи Є. Осціславський закрив наради.

Софія Держко,
пресовий референт Північної Округи УНСоюзу

Бостон

Округа УНС у Бостоні провела свої наради 17 вересня ц. р. у залі української православної парафії св. Андрія. Голова Округи Лариса Діяк представила присутнім головну секретарку УНС Марту Лиско. Після молитви і вшанування пам'яти померлих членів УНС Лариса Діяк з'ясувала проблеми, які виникли в нашій окрузі, та попросила Марту Лиско провадити нараду.

Марта Лиско привітала присутніх і роздала всім організаційну програму. Далі вона пояснила, що сталися позитивні зміни у нових забезпеченнях, які в порівнянні з іншими компаніями є в УНС набагато кращі.

Найдешевша і найліпша асекурація – термінова, і багато молодих нею зацікавлені. В часописі „Свобода" є пояснення про всі поліси. Великим досягненням тепер є безпосередній контакт УНС з власниками полісів, котрий уже існує і від 1 січня буде впроваджений усіма відділами. Неґативним є те, що від 1998 року УНС втратив близько 2000 членів, а придбав набагато менше.

Марта Лиско звернулася до всіх присутніх зі закликом усіма силами набувати нових членів та об'єднувати малі відділи в одне. Без активної праці секретарів відділів і підтримки з боку української громади УНС не в змозі провадити далі ту саму працю в громадському і культурному житті американських українців та допомагати нашим братам в Україні. Марта Лиско повідомила також, що в травні 1998 року на Конвенції була представлена резолюція про зміну структури статуту УНС, точніше – запровадження деяких змін для більшої ефективности і полегшення праці головних органів УНС.

Це тільки пропозиція, і все залежатиме, як до цього поставиться більшість. Пояснення цієї резолюції є уже в часописі „Свобода" від 6 жовтня і буде розіслане всім делеґатам.

Після докладного пояснення усіх полісів забезпечень УНС Марта Лиско відповіла на деякі запитання присутніх. Найбільше турбувались секретарі відділів за „дайрект біллінг", на що Марта Лиско відповіла, що, з огляду на вимоги штату Нью-Джерзі, це є неминуче і тому вже впроваджено.

Марта Лиско висловила сердечну подяку усім присутнім членам відділів, а також гостям, які вислухали її звіт. Лариса Діяк подякувала Марті Лиско за докладне і цікаве пояснення справ та запросила всіх присутніх до перекуски.

Лариса Діяк,
голова Округи УНС

Баффало

Організаційні наради Округи УНС у Баффало відбулися 15 вересня ц. р. в домі Українського горожанського клюбу. Наради відкрив голова Округи Осип Гаврилюк і попросив однохвилинною мовчанкою вшанувати пам'ять членів, що відійшли у вічність. Голова Округи по прочитанню програми нарад попросив до слова головного секретаря УНС Марту Лиско.

Марта Лиско подякувала О. Гаврилюкові за жертвенну працю в приєднанні нових членів. Турботою Централі є спад членства, тому Марта Лиско порадила як збільшити членство в загальному, згадала про зміни статуту, щоб він був пристосований до сьогодення.

В дискусії і запитах промовляли Ю. Грещишин, Д. Пітолай, Д. Яремко, Я. Білий і Р. Конотопський. Ю. Дармограй сказав, що має контакти з новоприбулими і старається їм вияснити і переконати про користь вступу до УНС.

Голова Округи закрив наради і подякував присутнім за участь у них.

Каву і солодке приготувала довголітня союзянка Марійка Боднарська.

Осип Гаврилюк,
голова
Василь Сивенький,
секретар

Св. п. Роман Лапичак

(4. VII. 1916 – 2. XI. 2000)

Роман Лапичак

Ряди заслужених союзових діячів знову порідшали: колишній секретар 27-го Відділу УНСоюзу Роман Лапичак помер 2 листопада 2000 року. Панахида відбулася в п'ятницю, 3 листопада, а в суботу, 4 листопада – похорон. Роман Лапичак похований на цвинтарі св. Андрія в Бавнд-Бруку, Нью-Джерзі.

Як більшість третьої хвилі еміґрантів, Роман Лапичак приїхав до Америки у 1950 році і замешкав в Нюарку, де відразу включився в громадське життя. В ряди УНС вступив у липні 1951 року, а в 1962 році був вибраний секретарем Відділу ім. Пилипа Орлика, ч. 27, в Нюарку.

Перебравши діловодство секретаря, він дуже точно і совісно виконував свої обов'язки та причинився до розвитку відділу, приєднавши багато членів. В ролі секретаря і делеґата він їздив на Конвенції УНС, де його часто вибирали до Номінаційної комісії – з огляду на його точність і вмілість співпрацювати з делеґатами. Всі, хто працював коли-небудь з покійним, подивляли його організаційний хист.

В смутку залишив дружину Ірену, емеритовану працівницю Головної канцелярії УНС, доню Христину, котра працювала кілька років у видавництві українського тижневика „The Ukrainian Weekly", і сина Віктора. Відхід його є втратою не тільки для родини і приятелів, але також для Українського Народного Союзу, для котрого він працював протягом довгих років.

Вічна йому пам'ять!

Марта Лиско,
Головний секретар УНСоюзу

Обговорюємо проєкт Статуту

Прочитавши пропоновані зміни Статуту УНСоюзу, я маю лише одну пропозицію.

Стаття II, Параграф 7г, передбачає вибір президента Конвенцією. На мою думку, президента повинна вибирати з-поміж себе 11-членна Дирекція. Цей процес дав би можливість вибору більш кваліфікованої особи, ніж вибір Конвенцією, тому що делегати Конвенції не конечно голосують на підставі кваліфікацій кандидатів.

Стаття VI, Параграф 27, покликається на Параграф 33 стосовно Окружних комітетів. Потрібно змінити на Параграф 34.

Наш Окружний комітет матиме своє чергове засідання 13 листопада. Під час засідання я з'ясую опінії присутніх стосовно зміни статуту і повідомлю Вас.

Олександер Серафин

*На Конвенції 1998 року делегати апробували новий Статут УНСоюзу. Новий Статут вже видрукований і готовий до висилання. Це перше повне видання від 1977 року. Всі члени Головного Уряду, голови Округ, і відділові секретарі отримають новий Статут. Члени УНС, на їхнє бажання, також можуть отримати цей Статут, якщо вони потелефонують до Головної канцелярії на телефон **(973) 292-9800** і залишать інформації нашій телефоністці.*

**УКРАЇНСЬКА МОЛОДЕ!
І ДЛЯ ТЕБЕ Є МІСЦЕ У ЦІЙ ВЕЛИКІЙ РОДИНІ,
ЩО ЇЇ ЗВУТЬ БАТЬКО-СОЮЗ!**

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Діяльність Союзу Українок Америки в ювілейному році

З нагоди 75-ліття Союзу Українок Америки та 60-ліття Окружної Управи відділів СУА в Нью-Йорку 1 жовтня ц. р. відбулася товариська інформативна зустріч голови СУА Ірини Куровицької, референтки Суспільної опіки СУА Надії Шміґель з громадянством Нью-Йорку. Відкриваючи зустріч, голова Окружної Управи відділів СУА в Нью-Йорку Надія Савчук відзначила, що протягом свого існування Союз Українок Америки постійно турбується українською людиною – від дитячого садочку до бабусь, сиротами, студенством, шпиталями в будь-якій частині земної кулі.

Ведуча програмою культурно-освітня референтка відділів СУА Округи Нью-Йорк Стефанія Косович надала слово голові СУА Ірині Куровицькій, яка повідомила, що в ювілейному році існування СУА відбулися ділові поїздки членів Головної Управи СУА в Україну, Фінляндію та Бразилію, розповіла присутнім про зустріч в Києві з головою Союзу Українок України Атеною Пашко, де обговорювалось питання утворення Всесвітньої організації Союзу Українок.

Надзвичайно цікаву розповідь голови СУА почули присутні про Міжнародну асамблею всесвітньої Ради жінок, яка відбулася у Фінляндії. Союз Українок Америки на ній представляли голова СУА І. Куровицька та перша заступниця голови СУА Марія Томоруґ. Від України слово мала голова Національної ради жінок України І. Голубєва. Голова СФУЖО Оксана Соколик свою промову виголосила українською і англійською мовами. Вперше за 112 років існування цієї міжнародної організації на її форумі звучала українська мова.

І. Куровицька поділилась враженнями від поїздки до Бразилії, яку відбула в серпні ц. р. разом зі Стипендійною референткою СУА Любою Більовщук. Референтка Суспільної опіки СУА Надія Шміґель виголосила доповідь на тему „Історія благодійної праці СУА та спостереження з поїздок в Україну". Прелеґентка повідомила, що СУА займається харитативною службою від часу свого заснування, тобто з 1925 року. В роки політичного змагання за українську державу та збереження української культури й ідентичности, у часи війни та економічних криз СУА рік за роком невтомно допомагає українцям як в Україні, так і в інших державах. В 1933 році було організовано Комітет допомоги жертвам голоду. В 1945 році створено Фонд матері і дитини. Відділи СУА допомагали родинам політичних в'язнів, жіночим угрупованням, інвалідам війни, освітнім і навчальним закладам, втікачам ДП. Допомога йшла харчами, одягом, грішми. В 1945 році створено також Фонд СУА „Бабусі", який існує до сьогодні. У 1984 році утворено Фонд медичної допомоги дітям, метою якого є виділення коштів на лікування хворих дітей. Від 1990 року цей Фонд присвячує головну увагу дітям в Україні, що потерпіли від трагічних наслідків Чорнобильської аварії. В 1996 році цей фонд було перейменовано у Фонд Чорнобиля СУА. В Україну доставлено медикаменти, діяґностичні прилади, медичні апарати на сотні тисяч долярів, які пожертвували союзянки.

На повінь у Закарпатті у 1998-99 роках референтура Суспільної опіки СУА відгукнулася негайно. Відправлено два контейнери – 1,300 пачок з одягом, харчами, ліками на суму понад 121 тис. долярів. Н. Шміґель висловила признання і подяку за багаторічну жертвенну працю колишній референтці Суспільної опіки СУА Лідії Черник.

Учасники зустрічі (зліва): Стефанія Косович, Надія Шміґель, Ірина Куровицька, Надія Савчук, Люба Більовщук.

Світлив **Ярослав Кулинич**

В другій частині доповіді прелеґентка поділилася своїми враженнями від поїздок до України, які вона здійснила в травні та серпні ц. р. В цілому, враження від діяльности союзянок в Україні надзвичайно позитивні, – відновилась наснага і надалі працювати для розвитку і добра незалежній Україні. Закінчуючи надзвичайно цікавий і насичений фактами виступ, Н. Шміґель зробила висновок, що Союз Українок Америки у тісній співпраці зі Союзом Українок України може гордитися процесом відродження України, в якому наші союзянки беруть активну участь.

Лідія Баб'юк,
пресова референтка відділів СУА Округи Нью-Йорк

В атмосфері мистецтва і єдности

75-ий Відділ СУА діє 28 років, залишаючи корисні результати в різних ділянках життя української громади.Але сьогодні я хочу торкнутися лише однієї з них. 18 листопада знову відбудеться забава, яку готує 75-ий Відділ в Нью-Джерзі. Ця тепер уже традиційна подія почалася колись з вишиваних вечорниць. І ось у цьому році вже десятий раз союзянки збираються в готелі Рамада Інн. Декілька разів і я мав велике задоволення брати участь у підготуванні майбутньої вистави, й можу ствердити: там справді панує атмосфера мистецтва і естетично-духовної єдности. Музично-театральне дійство, пісні, танці, гумор – все це на вельми високому рівні.

Група учасників вистави-забави 75-го Відділу СУА.

У творення майбутнього естрадно-театрального шедевру кожний має можливість внести свої ідеї в загальний сценарій. На це йде, переважно, кілька вечорів. А коли все готове, до праці залучається „сильна половина", чоловіки союзянок. Вони ентузіястично підтримують своїх дружин та цілу творчу справу.

На прем'єрі царює дух акторської імпровізації, що завжди знаходить теплий відгук публіки. Цього року, маю надію, ми знов отримаємо щось оригінальне і цікаве. Тож привітаймо наших чарівних союзянок з ювілеєм, подякуємо усім, хто їх підтримує, за вкладену працю, душу і талант. Сьогодні 75-ий відділ СУА – це не тільки офіційна жіноча організація, але й чудова спілка однодумців. Докладніші інформації можна одержати, телефонуючи на число **(973)376–7956.**

Олег Чмир

Жіноче свято в Огайо

Петро Твардовський

17 вересня ц. р. в залі парафії Покрова Пресвятої Богородиці в Пармі відбулося святкування 75-річчя СУА Округи Огайо. Зранку в цій церкві була проведена Свята Літургія в намірінні українського народу і за здоров'я союзянок, а в першій годині почалася ювілейна програма. Заля була оформлена комісією під керівництвом Дарії Кульчицької. Комісія архіву в складі Ірини Кашубинської, Неоніли Винярської і Лукії Гриців організувала виставку з матеріялів історії СУА за 75 років. Виставку прикрашав прапор 14-го Відділу СУА Клівленд-Схід 1930 року.

Внесення до залі Прапору СУА дало початок святу. Гимн СУА заспівали Лідія Вирста і Олена Хміляк, при акомпаньяменті Дозі Кріслатої. Молитву СУА відчитала Лідія Вирста, яка вела програмою. Вступним словом відкрила свято голова СУА Округи Огайо Іванна Шкарупа. Ювілейні свічки засвітили голова СУА Ірина Куровицька, почесна членка СУА Ірина Кашубинська і голова Округи Іванна Шкарупа. Гостей на святі привітали діти із світличок 12-го і 33-го Відділів СУА під керівництвом вчительки Надії Русенко.

Зі святочним словом виступила голова СУА І. Куровицька. Жіно-

(Закінчення на стор. 12)

Ювілейний комітет Округи Огайо з участю голови СУА І. Куровицької.

Пів століття...

(Закінчення зі стор. 1)

ший лікарський з'їзд в Україні, надавши лікарям-українцям усього світу небуденну можливість зустрітися, порозумітися, випрацювати спільні пляни на майбутнє.

Канцелярія УЛТПА в Чикаґо знаходиться у приміщенні Українського Культурного Осередку, там же діє бібліотека і архів товариства, які багато років дуже ретельно провадив д-р Павло Пундій.

За пів століття мета товариства не змінилася – активно і високопрофесійно дбати про охорону здоров'я української людини і сприяти вкладові українських лікарів у медичну науку.

Однак за ці 50 літ дещо змінилися самі обставини й умови. Оскільки деякі молодші члени не володіють українською мовою, хоч і почувають себе українцями, в 1966 році товариство почало видавати англомовний обіжник, з якого замериканізовані українські лікарі беруть інформації про діяльність товариства і його відділів. Головний редактор цього видання – д-р Адріян Баранецький з Нью-Джерзі.

До „нових обставин" слід зарахувати і прибування лікарів з України в загальному потоці „четвертої хвилі". Виникають, отже, неминучі проблеми з працевлаштуванням, з перевишколом, з оволодінням англійської мови. Щоб виявитися і тут помічним, УЛТПА в 1996 році створило фундацію, метою якої є активніша, цілеспрямованіша взаємодопомога лікарів-українців, полегшення доступу до різних медичних видань і наукових праць.

Для зручного зв'язку між членством УЛТПА має безплатне число телефону (1-888-RX-UMANA), свою сторінку на Інтернеті (www.umana.oro), продовжує видавати „Лікарський вісник" і квартальник „Imana news", а свою наступну конференцію плянує провести в Арізоні у червні 2001 року.

Повертаючись до відзначення 50-річчя УЛТПА, згадаємо, що одним з багатьох приємних моментів урочистого вечора-бенкету було нагородження д-ра Павла Джуля Почесною Грамотою – за його значний вклад у діяльність професійної спілки американських лікарів-українців. Грамоту вручив теперішній голова УЛТПА д-р Роман Ґой.

О.К.

Світлила **Христина Чайковська**

Д-р Юрій Грицеляк розповідає про історію Товариства

Д-р Павло Джуль з дружиною Іреною

Учасники відзначення 50-річчя УЛПТА

Конференція, присвячена 35-літтю Українського ІсторичногоТовариства, відбудеться в Нью-Йорку

В неділю, 19 листопада, о 2-ій пополудні, в будинку НТШ відбудеться наукова конференція, присвячена 35-літтю Українського Історичного Товариства і 100-літтю народження проф. д-ра Олександра Оглоблина, першого президента УІТ і провідного українського історика.

Конференцію відкриває президент УІТ і Світової Наукової Ради, голова Історичної секції УВАН д-р Любомир Винар. На першій сесії „Українське Історичне Товариство і проблеми української історіографії" доповідають академік Ярослав Ісаєвич (Львів), д-р Алла Атаманенко (Острог), д-р Олександер Домбровський (Нью-Йорк), проф. Любомир Винар (Кент).

Привіти виголосять голова НТШ д-р Лариса Онишкевич, д-р Ярослав Ісаєвич, доцент Алла Атаманенко. Друга сесія присвячена науковій діяльности проф. Олександра Мезька-Оглоблина, доповіді виголосять д-р Любомир Гайда, д-р Ася Гумецька, доц. А. Атаманенко, д-р Л. Винар, д-р Я. Ісаєвич, д-р В. Стойко, історик Григорій Курас.

В програмі також відбудеться презентація найновіших видань Олександра Оглоблина.

Пресова служба УІТ

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

КАЛЕНДАРЕЦЬ ПОДІЙ

19 листопада – відзначення 50-річчя Пласту в Кліфтоні, у приміщенні „Гай-скул": **333 Colfax Ave., Clifton.** Початок о 3-ій год. по пол.

◆

19 листопада – Літературний міст: Україна – Америка, в ґалерії УОКЦентру – **700 Cedar Road, Jenkintown, PA**. Початок о 4:30.

◆

23 листопада – День Подяки на Союзівці. Початок о 1-ій по полудні.

◆

26 листопада – День Союзянки в залі церкви Івана Хрестителя в Нюарку. Початок від 9-ої ранку.

◆

26 листопада – зустріч з поетом Володимиром Біляєвим (**15100 New Hampshire Ave., Silver Spring, MD**). Поч. о 1:30.

◆

3 грудня – вистава „На полі крові" за п'єсою Лесі Українки в Центрі української культури в С. Бавнд Бруку, Н. Дж. Початок о 2-ій по полудні.

◆

3 грудня – презентація книжки „Михайло Черешньовський. Статті. Спогади. Матеріяли" в будинку УВАН (**206 West 100th Street, NY**). Початок о 2-ій годині. Тел. **(212) 222-1866.**

◆

10 грудня – екскурсія з Українського музею на виставку „Скитські скарби" до Бруклинського музею. Початок о 11-ій ранку.

◆

Новорічна забава на Союзівці. Замовлення – до 16 жовтня. Тел. **(914) 626-5641.**

◆

До уваги читачів!

Оголошення в розділі „Що, де, коли?" є додатковим джерелом інформації і вміщуються в цій колонці тільки за умови подання цих оголошень через відділ реклями. Тел. **(973)-292-9800, дод. 3040.**

ЗУАДК звітує про допомогу родинам загиблих гірників Краснодону

11 березня ц.р. Посольство України у Вашінґтоні повідомило канцелярію ЗУАДКу про трагедію, яка сталася на шахті в місті Краснодоні на Луганщині, де загинуло 80 гірників і семеро були важко поранені.

Екзекутива ЗУАДКу ще того самого дня делеґувала директорку канцелярії ЗУАДКу в Києві Віру Принько до Краснодону, щоб висловити співчуття та подати фінансову допомогу – по 200 долярів родинам загиблих гірників, а пораненим – по 100 долярів, на загальну суму 16.700 долярів. Допомога була вручена особисто родинам потерпілих. ЗУАДК першим подав фінансову допомогу в критичному часі.

Другу допомогу від ЗУАДКу по 150 долярів для 80 родин загиблих гірників і сімох тяжко поранених на суму 13,050 долярів вручила потерпілим Віра Принько 28–29 вересня ц. р. Разом від ЗУАДКу передано 29,750 долярів, а цілість збірки становить 35,479 долярів. Із цієї збірки виплачено допомогу на покриття операції для порятунку життя юнака на Луганщині.

Вручаючи допомогу від ЗУАДКу, Віра Принько була уповноважена головою Українського Народного Союзу Уляною Дячук вручити родинам загиблих гірників пожертви, зібрані Союзом, в сумі 9,405 долярів, що було проголошено в „Свободі" 30 червня ц.р. Також була вручена пожертва від управи Ради оборони і допомоги Україні при УККА, яку очолює мґр. Іван Буртик, в сумі 4,750 долярів.

Під час виплати пожертв родинам загиблих гірників був присутній заступник Комісії координування гуманітарної допомоги Кабінету Міністрів України д-р Анатолій Коваль. Учасником акції виплати потерпілим був редактор англомовного тижневика УНСоюзу Роман Воронович. Висловлюємо подяку заступникові міністра внутрішніх справ України генералові Миколі Ануфрієву і генералові д-ру Вікторові Регульському, голові Інституту внутрішніх справ при Національній академії України, за надання охорони Вірі Принько під час перевезення грошей до Краснодону.

Всім жертводавцям за щедру допомогу родинам, нашим братам й сестрам, Екзекутивний комітет ЗУАДКу висловлює щиру подяку.

Екзекутива ЗУАДКу

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ ЗУАДК-у

на допомогу родинам 80-ти шахтарів, які загинули 17 березня 2000 р. в Краснодоні

Name		*City*	*State*
$4,000			
Society to Help Ukraine		W.M. Springs	FL
$2,500	Bohdan & Chrystia -		
Suma (Yonkers) F.C.U.		Yonkers	NY
$1,971			
Church of St. Mykolaj*		Buffalo	NY
$1,000			
Mandzyk	Dr. Stephan	Buffalo	NY
Weber	Dorothy	Glenfield	PA
$890			
Community Wilmington		Wilmington	DE
$700			
Pazuniak	George	Wilmington	DE
Ukrainian American Society		Daytona Beach	FL
$564			
St. John Khrestytel Church*		Buffalo	NY
$500			
Bilecky	Paul	Glendale	CA
Comm. to Aid Ukr. Ch. of Chornobyl		Marlton	NJ
Danchak	Michael	Brooklyn	NY
Gecha	Damian	N. Plainfield	NJ
Kots	Marian	Lexington	NY
Nowosiwsky	Dr. Taras	Devon	PA
Seryk	Bohdan & Chrystia -	Yardley	PA
Tansky	Michael	Tucson	AZ
UCCA-United Br. of Capital District		New York	NY
$388			
Ukrainian Orthodox Church		Spring Valley	CA
$300			
Kowalchuk	Michael	Miami Beach	FL
Liwczak	Bohdan	Philadelphia	PA
$250			
Banach	Melania	Woodbridge	NJ
Dubyk	Dr. Jaremia	Springfield	NJ
Lencyk	Alex	Stamford	CT
Martynec	E.&S.	Princeton	NJ
Onufriw	Gregory	New York	NY
Selfreliance Assn.		Kerhonkson	NY
$220			
Church of BVM of Perpetual Help*		Buffalo	NY
$200			
Hritzko	Mr.& Mrs. Theodor	Pittsburgh	PA
Kliwak	Irene	Wethersfield	CT
Manasterski	Olga	Aliquippa	PA
Muzyczka	Wolodymyr	Buffalo	NY
Rozok	Stefan	Philadelphia	PA
Skrobach	Stefan	Downers Grove	IL
Ukrainian American Senior Society		Miami Beach	FL
$190			
Ukr.Orthodox Church of Holy Trinity*		Buffalo	NY
$174			
Church of Vasyl the Great*		Buffalo	NY
*Collected by Oksana Beresnyckyj			
$150			
Balaban	Basil	Worthington	OH
$100			
Bajlak	Roman	Mattitude	NY
Balaban	Ostap	Dobbs Ferry	NY
Bartoszyk	Marion	Hyattsville	MD
Baryckyj	Mykola	Buffalo	NY
Bednarsky	Denys	Newark	NJ
Blashkiw	Alex	Cleveland	OH
Borysko	William	Northville	MI
Boychuk	Steve	Alexandria	VA
Brykowycz	Teodosia	Philadelphia	PA
Charyna	Maria	Philadelphia	PA
Chasey	Helen	Pittsburgh	PA
Ciolko	Marion	Hasbrouck	NJ
Diduch	Petro	Springfield	VA
Dutczak	Dmytro	Merritt Island	FL
Dymicky	Michael	Philadelphia	PA
Fylypowycz	Olga	St. Petersburg	FL
Halahan	Borys	New York	NY
Haritan-Clark	Monica	Russell	PA
Kaczaniuk	Michael	Philadelphia	PA
Kaczmarsky	Stephan	Port Charlotte	FL
Korsun	Benjamin	Jackson Hts.	NY
Kowal	Wolodymyr	Warren	MI
Krychyk	Alexander	Lorain	OH
Kyshakevych	Dr. Tatiana	Pittsburgh	PA
Lomaga	M.	Wethersfield	CT
Mirchuk	Anisia	Philadelphia	PA
Mokriwskyj	Iwan	Rego Park	NY
Pankiw	Paul	Waynesville	NC
Polischuk	Rev. Walter	Lakewood	NJ
Pryshlak	Stefania	Buffalo	NY
Pryszlak	Nicholas	Jenkintown	PA
Pulyn	Anatol	Cleveland	OH
Roscishewsky	Ivan	New York	NY
Rudenko	Fedor	South Heights	PA
Scholucha	Maria	Bloomington	MN
Skaskiw	Myroslava	Warren	MI
Sztokalo	Justyna	Sarasota	FL
Teleshefsky	John	Carrollton	TX
Trusevich	Dr. Theodor	Denton	TX
Turczeniuk	Bohdan	Elkins Park	PA
Tymiak	M.	North Port	FL
Ukrainian American Community Center		Pittsfield	MA
Ukrainian Credit Union		Minneapolis	MN
UNA Br. 194		New York	NY
Wolowodiuk	Walter	Chatham	NJ
Worobec	Zenowia	Newark	NJ
Wowk	Adam	Parma	OH
Zarwanycia Sodality		Warren	MI
Zyruk	Hanna	Wilmington	DE
$75			
Fiorito	Margaret	Liverpool	NY
$60			
Mychkowsky	Lubomyra	Cleveland	OH
Ukr. Nat. Women's League of America Br. 68		Syracuse	NY
$50			
Bilczynska	Neonila	New York	NY
Boiwka	Michael	Lorain	OH
Boyczuk	Mykola	Dresher	PA
Brunec	Walter	Warren	MI
Buczak	Myron	Schenectady	NY
Butovich	Tatiana	Randolph	NJ
Charambura	Andrij	Rochester	NY
Chodnowsky	Nestor	Livingston	NJ
Ciapka	Orest	Livingston	NJ
Cichanowsky	Josefa	Wilmington	DE
Cybruch	Swiatoslaw	New Hartford	NY
Didoshak	Tatiana	Bayside Que.	NY
Dubyk	Olha	Trenton	NJ
Fedeckyj	Michael	Elizabeth	NJ
Foremcky	Michael	Cleveland	OH
Frankiwskyj	Mychajlo	W. Roxbury	MA
Halecky	Mary	Albany	NY
Haritan	M.&A.	Pittsburgh	PA
Haritan-English	Dr.&Mrs. Adrienne	Pittsburgh	PA
Hawryszkiw	R.	Auburn	NY
Honchar	G.&A.	Carnegie	PA
Hryshchyshyn	B.&M.	Bethel Park	PA
Iwanyckyj	John	Canton	OH
Jewtushenko	Wasyl	Philadelphia	PA
Kachnij	Mychaijlo	Warren	MI
Kadziola	Maria	Charlotte	NC
Kilian	Mary Ann	Evans City	PA
Knight	Kathleen	Marietta	NY
Komichak	Michael	McKees Rocks	PA
Komichak	R.&J.	Upper St. Clair	PA
Korduba	Damian	Rutherford	NJ
Kowal	Z.&E.	Sewickley	PA
Kozak	Bohdan	Wethersfield	CT
Kucan	Anna	Springfield	IL
Kujdych	Ivan	Vineland	NJ
Lencyk	L.&W.	Stamford	CT
Lukowsky	Stefania	McKees Rocks	PA
Muzyka	John	Philadelphia	PA
Mynduch	Daria	Houston	TX
Nedilsky	Sofron	Milwaukee	WI
Neprel	Serhij	Jamaica	NY
Nestor	G.&I.	Nanty Glo	PA
Nowak	Petro	Chicago	IL
Oberyszyn	Jaroslaw	Jamaica	NY
Obuszczak	Stefania	Philadelphia	PA
Obuszczak	Vera	Philadelphia	PA
Odezynsky	Lydia	Philadelphia	PA
Olijnyk	Alex	Croton Hdsn	NY
Olynyk	Stephen	Washington	DC
Pastuszak	William	Swarthmore	PA
Pendzei	Katherine	Philadelphia	PA
Romaniw	Wolodymyr	Philadelphia	PA
Rudyk	Michael	Astoria	NY
Sacharuk	Serge	Wenham	MA
Saporoschenko	Mykola	Carbondale	IL
Shamdruk	Pavlo	Philadelphia	PA
Shashkewych	S.	Torrance	CA
Shembel	Halyna	Binghamton	NY
Shevchuk	George	Matawan	NJ
Sydir	Jaroslaw	San Jose	CA
Szpyrka	Wolodymyr	W. Orange	NJ
Tomkiw	Dr. Bohdan	Allegany	NY
Tonjuk	Kosmo	Evanston	IL
Trotch	Philip	Lakewood	OH
Wintoniw	Wasyl	Bayonne	NJ
Witer	Olga	Lyndhurst	NJ
Zahajkewycz	Orest	Cranford	NJ
Zinczenko	Iwan	Brunswick	OH
$40			
Katruk	Marcin	Philadelphia	PA
$30			
Bliszcz	P.&A.	Pittsburgh	PA
Cyhan	Lubomyra		
Dziuba	Malyna	W. Seneca	NY
Fylypowycz	Nestor	Chicago	IL
Gallager	Kathleen	Marietta	NY
Hawrysz	Stefan	Erdenheim	PA
Janik	Johanna	Pittsburgh	PA
Kadyhrab	Anastasia	Lawerenceville	NJ
Krupnyk	Anna	Pittsburgh	PA
Kushnir	Myroslaw	Philadelphia	PA
Lawrin	Mykola	Sterling Hts.	MI
Masnyj	Iwan	Rochester	NY
Sawka	Augustin	Parma	OH
Suranovich	Anna	Pittsburgh	PA
$25			
Artymiw	Modest	Philadelphia	PA
Bihun	Yaroslaw	Maplewood	NJ
Brovins	Dr Walter	Ann Arbor	MI
Chajkiwsky	Lucy	Roslindale	MA
Cherniak	Adrian	Germantown	MD
Chumilowsky	I.	Schenectady	NY
Gaboda	Mary	Waterville	VT
Golowash	Victor	Bristol	TN
Homziak	Halyna	Philadelphia	PA
Kachmar	Alex	Sacramento	CA
Kecyk	Stefan	Magnolia	MA
Kocur	Theodor Jr.	Yonkers	NY
Kowalyshyn	Stefan	Philadelphia	PA
Kyrimes	Mildred	McKees Rocks	PA
Laszyn	Daria	Hamilton	NJ
Lewyckyj	Roman	Philadelphia	PA
Loznycky	Bill Jr.	San Diego	CA
Lyzohub	W	Redford	MI
Martynenko	Mychajlo	Trenton	NJ
Matiash	E.&A.	Aliquippa	PA
Melnyk	Dmytro	Boston	MA
Palashewsky	Rissa	Cherry Hill	NJ
Pardee	Carolyn	Syracuse	NY
Pastushak	Lida	Richboro	PA
Pokora	Stefan	Glastonbury	CT
Polanska	Julia	Elizabeth	NJ
Rudnycky	Joseph	Warren	MI
Rybak	Bill	Syracuse	NY
Senchesen	Katherine	Pittsburgh	PA
Stachniw	Andrew	Voorhees	NJ
Swinchuk	Michael	Hicksville	NY
Szpak	John	Jackson	NJ
Terleckyj	Walter	Philadelphia	PA
Voronyn	O.	Silver Spring	MD
Wynnycky	Stanley	Bethlehem	PA
Zalipsky	Dr. Jerome	Philadelphia	PA
Zucofski	Joe	Port Carbon	PA
$20			
Andruch	Walter	Kerhonkson	NY
Baran	William	Philadelphia	PA
Budnyj	Daria	Warren	MI
Burbella	Marion	Whiting	NJ
Byczkalo	Anna	Coraopolis	PA
Danczewsky	Leon	Parma	OH
Duchnycz	Olga	Newark	NJ
Dziwak	Iwan	Philadelphia	PA
Garn	Daniel	Syracuse	NY
Grycko	J.&V.	Steubenville	OH
Hluszok	Maria	Trenton	NJ
Koltuniuk	Orest	Lakewood	CO
Kryvokulsky	Melanie	Elizabeth	NJ
Kupina	John	Union	NJ
Mural	Robert	Parma	OH
Oursta	Jossip	Philadelphia	PA
Polatajko	Osyp	Bethel Park	PA
Poperecznyj	Stephan	Baltimore	MD
Repa	G.&J.	Carnegie	PA
Stephan	J.&P.	Baldwinsville	NY
Switenko	Lonhyn	Berlin	NJ
Szyjka	John	Kalamazoo	MI
Walchuk	Walter	Kerhonkson	NY
$15			
Biskup	Ksenia	Pittsburgh	PA
Popowych	Teofil	Baltimore	MD
Rewa	Iwan	Milwaukee	WI
Wolfram	Aleita	Syracuse	NY
$10			
Boburczak	W.&E.	Pittsburgh	PA
Dolynskyj	Gregor	Philadelphia	PA
Goldberg	Marvin	Arlington	VA
Gulash	Stefan	Palatine	IL
Kostiw	Wasyl	Elmira	NY
Naganda	Marie	Philadelphia	PA
Pachowka	Sophie	Woodlyn	PA
Rosputko	Viacheslaw	Philadelphia	PA
Less than $10.00			
Shtoyko	Yar.	Philadelphia	PA
Teslenko			
In Memory of Marian Chaban			
$1,000			
Chaban	Maria	New York	NY
$500			
Chaban	B.&M.	New York	NY
$250			
Kyj	M.&L.	Wallingford	PA
Lozynskyj	A.& R.	New York	NY
$200			
Shevchuk	Genovefa		
$150			
Kuzio	Myroslava		
$100			
Kurowycky	Zenon	New York	NY
Shevchuk	Ilia	Jersey City	NJ

Якими автами їздитиме Україна?

Ухвалена 1993 року національна програма розвитку автомобілебудування України передбачала, що кількість українських авт поступово зростатиме, що з'являться нові, сучасніші моделі, а їхня підвищена якість дасть можливість конкурувати з чужоземними виробниками. Насправді ж спостерігаються зворотні процеси. Зокрема, замість прогнозованих ста тисяч авт, запорізький „Комунар" – провідне підприємство українського автомобілебудування – виготовив торік ледь більше шести тисяч.

Чому до України не поспішають поважні інвестори? Зокрема, корейський концерн ДАУ замість обіцяних 150 мільйонів долярів інвестував лише 40 мільйонів в українсько-корейське спільне підприємство. Тим часом зростає кількість спільних підприємств за участи російських автомобілебудівників – в Криму, Чернігові, Луцьку... Йдеться про складання привезених з Росії автокомплектів, а не про вироблення українських моделей. Чи орієнтація на російських партнерів є кроком уперед? Чи матиме з того зиск Україна?

УКРАЇНА І СВІТ

25 листопада – День пам'яті жертв Великого голоду 1932–33 років

Ми збирали мерзлу картоплю

Залишається все менше живих свідків Великого голоду в Україні в 1932–33 роках. Якщо хтось не пережив голоду, то його трагізм тяжко збагнути. Через голод людина не з її вини і не з її бажання може стати і злодієм, і вбивцею, і навіть людоїдом. Звичайно, що є люди, які воліють вмерти, ніж щось таке робити.

Великий голод в Україні 1932–33 років був зроблений навмисно комуністичною владою для однієї цілі – зламання національного хребта українського народу. Дослідник того голоду-ґеноциду Ерік Марґоліс пише: „Для того, щоб змусити насильно мільйони українських землеробів вступити в колгоспи і радгоспи, Сталін вислав Лазаря Кагановича, члена Політбюро Центрального комітету партії, який разом з ГПУ знищив мільйони селян, 80 відсотків українських інтелектуалів, письменників, священиків і всіх тих, які в будь-який спосіб противились диктатурі пролетаріяту".

Хребет був зламаний ціною життя невинних дітей, з якими гинула наша надія, наша майбутність. За різними статистиками того часу, загинуло від 6 до 7 мільйонів українського народу. Створювала ці жахливі умови не лише комуністична ідеологія, а й імперіялістична політика Москви стосовно України.

Роберт Конквест в дослідженнях про голод пише: „Закон, підписаний Вячеславом Молотовим, заохочував росіян їхати в Україну і заселяти порожні і напівпорожні села після голоду". Отже, це робилось навмисно і пляново. Як наслідок того, ми сьогодні маємо мільйони росіян у південних і східніх областях України, в Криму і на Кубані.

Про голод було заборонено писати і говорити. Це була офіційна партійна лінія, особливо для закордону. Наївні західні журналісти, письменники, які відвідали СССР в 1932–33 роках, заявляли, що ніякого голоду немає. Американський, британський і канадський уряди аж тепер призналися, що вони знали про український голод-ґеноцид, але не хотіли псувати взаємини, бо ж Америка офіційно визнала СССР, як нову державу, саме в 1933 році. Одначе ці уряди тепер висловили співчуття жертвам українського голоду-ґеноциду 1932-33 років.

Були листи-благання від голодуючих селян в Україні до амбасади Британії в цей час жахливого голоду. А це – уривок одного з тих, що робили колективізацію в Миргородському районі: „Ми дістали інформацію, що деякі села заповільно здають збіжжя, і що деякі тверді куркулі сповільняли виконання призначених норм. Тоді наша група, яку завжди вів Ващенко, обшукувала хати, стодоли, двори, кімнати і забирала все збіжжя, насіння, корів, коней, свиней і все, що хотіли. Жінки кричали і плакали, діти верещали, а чоловіки стояли залякані і безпорадні". Признався і сам Сталін, точніше – проговорився Черчілю в Москві, коли той його запитав: „Що тяжче – переводити колективізацію чи вигравати війну?" А Сталін відповів: „Колективізація була дуже тяжка, ми втратили тоді 10 мільйонів. То був просто жах! Але це було необхідно..."

Першим з радянського уряду України, хто визнав факти голодомору, був провідник комуністів Володимир Щербицький, який 25 грудня 1987 року відверто сказав: „Так, в 1933-му році в деяких місцях України був голод".

Вже зимою 1932 року народ голодував, а на весну всю трагедію того большевицького експерименту було видно на кожній вулиці, в кожній хаті, де безборонні люди вмирали з голоду. В той же самий час комуністична влада продала за кордон 1.7 млн. тонн збіжжя за найнижчими цінами. Не можна не сказати й того, що наші ж таки українці, запроданці комуністичної Москви, виконували і перевиконували пляни грабування і вивезення продуктів з України.

В 1932–33 році мені було 6–7 років. Я пережив той тяжкий голод завдяки моїм батькам. Дитячий розум, що побачив чи пережив, те й пам'ятає. Я пам'ятаю всіх моїх родичів: дідів, бабів, дядьків і тіток, яких розкуркулили і вислали в Сибір в 1929 році. Моїх батьків не вислали, бо тоді були потрібні молоді учителі, а мій батько був учителем.

В той час, як мій старший брат Славко вже пухнув з голоду, ми з сестрою ще на весну 1933 року збирали на полях залишки мерзлої, гнилої картоплі, з якої мама робила крохмаль, збирали колоски на полях, що було також проти закону і вважалося розкраданням соціялістичного майна. Ми рвали також спориш, подорожник, ловили їжаків у загатах, виливали ховрашків на полях, вбивали рогатками і прутом горобців та ворон. Врятував багатьох дітей мій батько Михайло, який переконав голову сільської ради, що треба робити „гарячі сніданки" для учнів, які ще деколи приходили до школи, бо це ростуть наші майбутні піонери, майбутні члени Комуністичної партії. І на превелике диво, сільська рада відчинила польову кухню при школі. Привезли картоплі з буртів і варили картопляну юшку. Так що діти почали приходити до школи, щоб посьорбати тієї юшки. Це багатьом з них врятувало життя.

Молімо ж Бога, щоб не повторювалися більше ніколи і ніде такі голоди-ґеноциди.

Микола М. Латишко,
Канада

Жіноче свято...

(Закінчення зі стор. 9)

чий рух Америки, котрого СУА є частиною, розпочався понад 150 років тому в Сенека Фолсв, штат Нью-Йорк, на першому з'їзді. Варто відзначити, що в 1993 році Ірина Куровицька була обрана президенткою національної Ради Жінок США і стала першою українкою за 107 років існування НРЖ США, яка очолила цю організацію. Вона також репрезентує неурядові організації в ООН від Міжнародної ради Жінок, Світового руху матерів, СФУЖО, є членом різних комітетів в Організації Об'єднаних націй, що займаються справами, якими турбується СУА. 2-8 липня цього року І. Куровицька брала участь у 29-ій конференції Міжнародної ради Жінок в Гельсінкі, на якій Національна рада жінок України знову посіла історичне місце, поруч із жінками інших країн світу.

У заключній частині доповіді І. Куровицька сказала, що тепер одним з найважливіших завдань СУА повинна бути співпраця з українками, які прибувають з України, з Польщі та інших частин світу. Треба знайти з ними спільну мову, з'єднати їхні зацікавлення і потреби з нашими, щоб приєднати їх до наших організацій СУА.

Після святочного слова голова СУА Ірина Куровицька з нагоди 75-ліття Союзу Українок Америки вручила грамоти: Іванні Шкарупі – голові СУА Округи Огайо; Олені Шіпці, яка 50 років є членкою СУА; Насті Стецик – 8 Відділ СУА; Лідії Вирсті – 12 Відділ СУА; Емілії Русин – 33 Відділ СУА; Марії Пащин – 69 Відділ СУА. З 75-літнім ювілеєм союзянок Округи Огайо привітала голова СУА Округи Дітройт Наталія Гевко, а також членкиня 33-го Відділу Мирослава Гук, яка була союзянкою ще з 1930 року в Галичині.

Святочний обід поблагословив парох церкви св. Покрови о. Василь Петрів, а голова УЗО мґр. Василь Ліщинецький проголосив тост за здоров'я союзянок і за їх успішну працю для добра українського народу.

Мистецьку програму гарно розпочала Ірина Дубас рецитацією „Жінкам" слова Зої Когут. Далі з чудовим концертом виступив вокальний ансамбль „Калиновий цвіт" у складі братів Юрія і Василя Марштупів, Олега Бакума і заслуженої артистки України Євгенії Крикун. Ансамбль проспівав ряд українських народних і сучасних пісень. Гуморески Павла Глазового, Ганни Черінь, Едварда Козака прекрасно виконала Наталія Гевко. Мистецьку програму вела заслужений працівник культури України Люба Підгірна. Закінчилося свято союзянок заключним словом і молитвою о. Романа Яцківа, пароха церкви св. Тройці.

Святкування підготував комітет на чолі з Дозею Крислатою і Лізою Кусяною. Комісія у складі Люби Боднар, Ольги Дем'янчук, Лукії Гриців і Стефи Балачутрак видала пропам'ятну книгу.

„Тебе нема, а я живу Тобою...": історія однієї любови

Катерина Кіндрась

Мені випало бачити їх разом, а точніше – поряд, лише один-єдиний раз: наприкінці жовтня 1992 року. На Байковому цвинтарі Київ прощався з Іваном Світличним. Цього разу – назавжди.

Іванова душа вже була надто далеко по ту лінію горизонту, щоб чути нарешті велелюдні слова визнання й свого таланту, й свого сумління, й своєї Голгофи.

Німотною тінню, чорним айсбергом болю й печалі стояла біля домовини його дружина Леоніда, Льоля.

Похорон був величний. Пізніше його назвуть національним. Хтось із промовців тоді сказав: „Найкраще, що було в Івановому житті, – це його... похорон". Ми з чоловіком перезирнулись від моторошности оголеної правди. І все ж хотілося заперечити: напевне, найкраще, що було в житті Івана Світличного, – це його подружнє життя...

Півсерця – тут, півсерця – там

Доля надумала їх розлучити, ще й не повінчавши. Весілля вирішили відсвяткувати в Івановому селі Половинкине на Луганщині. Січневим хурделицям і морозам було байдуже, що десь там, у низенькій хатині під солом'яною стріхою готуються до весілля, а нареченої – панночки з київського Подолу – все нема й нема. Нікому й на думку не спало, що Леоніда, схилившись на свій коштовний посаг – два мішки з Івановими книгами, вже третю добу сидить у маленькій автостанції, яка, за іронією долі, називається „Сватове".

А може, то сама доля перед тим, як кинути Льолю в нескінченні життєві заметілі, вирішила дати їй три остаточні доби на роздуми? Ще є час, ще не замело дороги на Харків, а там – на Київ, а там – у своє рідне, мамине гніздо... Зтекти, перечекати, заховатись від сибірів і алтаїв, від нескінченних обшуків, від вічного сімейного безгрошів'я, від невідступних серцевих спазмів, від таборів, від лікарень, від швидких допомог... Адже тепер вони такі різні, такі несхожі: Леоніда – киянка, Іван – селюк, вона досліджує опір матеріялів, він – літературу, Льоля – суворо-серйозна, Іван – добродушно-дотепний, „вусате сонечко", він – інтелектуал-романтик, вона відверта реалістка...

І ще хтозна-що можна надумати, сидячи три доби в сніговому полоні. Коли ж, нарешті, Льоля переступила поріг родинної хати Світличних, то з'ясувалося, що нареченого вдома нема. Не дочекавшись її, він запряг коней і поїхав за шістдесят кілометрів, навперейми заметілі, зустрічати свою половину. Відтак – розминулись. Але потім, на подружньому шляху, вони „не розминуться" жодного разу. Хоча приводів для цього буде більше, ніж досить. Десятиліття свого весілля (1966 р.) Іван „відсвяткує" в слідчому ізоляторі КҐБ, Льоля – під вікнами того ж ізолятора-тюрми.

31 січня він напише в листі до неї: „... День, що наближається, пам'ятаю, тільки все думаю, що за 10 років радості було більше в мене, а в тебе – більше клопоту. Ну, та будемо сподіватись, що в наступну десятирічку все буде навпаки – я готовий зробити перерозподіл радощів і клопотів...

Не судилося. Ні в наступне, ні в наступніші. 20-річчя (1976 р.) – Іван зустріне в таборі, Льоля матиме можливість нагадати йому про цю дату лише коротким рядком у листі – вона писатиме до свого чоловіка щоп'ять днів. Іван не зраджуватиме своїй музі і в таборі:

Тебе нема, а я живу Тобою.
Живу Тобою, а Тебе – нема.
Я – тут, Ти – там. Тебе-мене надвоє
Розполовинили....
...У лад і в такт
У мене тут півсерця, а півсерця
У Тебе там єдиним ритмом б'ється.
Куранти долі! Так – і тільки так.

Своє „срібне весілля" (1981 р.) вони вперше за 25 років подружнього життя відзначать разом – Леоніда приїде до Івана на заслання у високогірний Алтай.

Тридцятиліття їхнього подружжя (1986 р.) застане Івана прикутим до ліжка в своєму київському помешканні, Льолю – прикутою до хвороби свого чоловіка.

У січні 1993 року сповнилося 37 років спільного життя Світличних – до цієї дати Іван не дожив три місяці...

Ластів'яче гніздо

Тролейбус №17, зупинка „Єреванська", далі між будинками – до кінотеатру „Супутник", вулиця Уманська, 35, п'ятий поверх, 20-та квартира. Там, у піднебессі, на останньому поверсі, мешкали Світличні. Василь Симоненко, Василь Стус, Алла Горська, Іван Драч, Михайлина Коцюбинська, Іван Дзюба, Євген Сверстюк, Опанас Заливаха могли пройти цим київським маршрутом із заплющеними очима! Там вони почувались, як вдома. Часто любили жартувати: все наше літературне покоління вийшло з крихітної 14-метрової квартири Світличних.

Василь Стус колись напише з табору:

„Великий мій уклін сонечку вусатому, низький уклін – безусим господарям, де я мав стільки теплих розмов і мовчань. Згадую стіни, завантажені книгами і гравюрами, керамікою й книгами – думну сутінь, де добре мислилося й почувалося. Їй-Богу ж, коли є в Києві найрідніші закамарки, то один із них – там, у ластів'ячому гнізді, під самим дахом".

Леоніда та Іван Світличні, 1956 р.

Це був не просто крихітний людський „ластів'ятник", це була бібліотека, книгозбірня унікальних, з любов'ю й знанням підібраних видань, серед якої стояло одне ліжко, стіл і стільці. Це вже потім з'явився холодильник та інше начиння. Друзі, друзі друзів, знайомі, приятелі приходили часто, іноді не на годину-дві, а залишались пожити місяць-другий. Ніхто не нарікав на брак комфорту... Надійка, Іванова сестра, котра мешкала на той час також у „ластів'ячому гнізді", любила піджартовувати: „На книжках, кажуть, спати дуже корисно – стимулюється пам'ять".

Бувало, Льоля зовні здавалось відчуженою, наелектризованою, розгніваною – ще б пак, коли заборонили клюб творчої молоді, він неформально перейшов до помешкань Горської і Світличиних. Господині співчували і все чекали, коли вона, нарешті, вижене усіх з оселі. Та минали роки... Вона варила борщі на всіх, заварювала чай, а коли членів клюбу одного по одному почали звільняти з праці, нерідко трудилася також на всіх – вона тоді викладала опір матеріялів у Київському інженерно-будівельному інституті. Правда, згодом звільнили й її.

А „зірветься" Леоніда тоді, коли до помешкання прийдуть каґебістські нишпорки з обшуком. Вона паралізує їхню зухвалість тим, що вимагатиме пред'явити ордер на обшук та індекс заборонених в СРСР книжок. Льоля триматиме у своїй бібліотеці всі кримінальні кодекси, щоб розмовляти з каґебістами мовою законів.

Тоді, в 1965-му, марно вона три доби прислухалася до кожного звуку, кожного відлуння на сходах – Івана не було. Його арештували в поїзді, яким їхав додому зі Львова. Того разу він „відбудеться" лише 8-ма місяцями слідчого ізолятора-тюрми КҐБ.

Співчуття для осені

Вдруге Івана Світличного арештували за „антирадянську аґітацію й пропаганду" 12 січня 1972 року. Суд винесе вирок: сім років таборів суворого режиму та п'ять років заслання. Його „справа" складатиметься з тридцяти трьох томів.

... Льоля їхала до чоловіка – вперше за два роки їм дозволили побачитись. Хотіла встигнути на його День народження, а коли дісталася до Іванової 35-ої зони, то примусили її чекати ще добу в кімнаті для приїжджих – брудній, неопаленій, без постелі.

Не міг дочекатись побачення з дружиною й Іван. Напередодні приглянув осінні квіти, щоб

(Закінчення на стор. 14)

Стоять: (зліва) невідомий, Євген Сверстюк, Михайло Гуць, Алла Горська, Оля Концевич, Іван Світличний, Вікторія Цимбал, Леоніда Світлична, Галя Возна. Сидять: невідома, Вячеслав Чорновіл, Ірина Жиленко, мати Євгена, Євген Концевич, Надійка Світлична. (5 червня 1965 р., в гостях у Євгена Концевича).

Що спричинило токсикодермію? Вчені шукають відповіді

Від червня ц.р. українські та закордонні засоби інформації повідомляють про ситуацію, яка склалась у Миколаївській області України внаслідок захворювань на токсикодермію. Досі не вдалося з'ясувати причину захворювання, і ця обставина занепокоює як фахівців, так і громадськість. Уряд держави, медична спільнота, громадські організації України роблять все можливе для допомоги постраждалим та подолання цього лиха. Для докладнішого інформування українців за кордоном Міністерство охорони здоров'я України розповсюдило офіційну інформацію щодо санітарно-епідеміологічного стану у постраждалому регіоні та проблем, з якими зіткнулося МОЗ під час визначення шляхів лікування токсидермії.

Генеральне консульство України в Нью-Йорку вважає за доцільне ознайомити з цим звітом Міністерства охорони здоров'я України читачів „Свободи".

С. Погорельцев,
В. о. Генерального консула України в Нью-Йорку

Нижче подаємо витяг з повідомлення Міністерства охорони здоров'я України:

У червні 2000 року по медичну допомогу звернулись перші двоє потерпілих з селища Болеславчик, Первомайського району Миколаївської области України. Район межує з Кіровоградською та Одеською областями.

Станом на 19 липня 2000 року було виявлено 55 потерпілих, з них 21 дитина, з діягнозом „токсидермія нез'ясованої етіології". У подальшому кількість явних та підозрілих випадків стрімко зростала, і вже станом на 1 вересня зареєстровано 378 осіб, що захворіли, в тому числі 208 дітей.

Всім постраждалим надано медичну допомогу. Діти, що мешкають в зоні лиха, евакуйовані. В регіоні посилений санітарний нагляд за питною водою, продуктами харчування, ґрунтом та повітрям.

З урахуванням симптомокомплексу, установи державної санітарно-епідеміологічної служби МОЗ України здійснили дослідження об'єктів довкілля: питної води, харчових продуктів, ґрунту та повітря на вміст токсичних речовин.

Встановлено, що у воді мало місце перевищення допустимих кількостей вмісту нітрозодиметиламіну, нітратів, іонів натрію. У ґрунті – нітрозодиметиламіну, диметиламіну, формальдегіду, нітратів. В атмосферному повітрі – формальдегіду та фтористого водню. В 50 пробах продуктів харчування вміст нітратів перевищував гігієнічний норматив - дині, буряки столові. Вміст хрому в продуктах (огірки, цибуля, груші, риба) перевищував припустимий рівень в 1,7-7,5 разу.

Найбільш вірогідною є версія отруєння хемічною речовиною чи речовинами невстановленої природи (що, можливо, пов'язано з розкриттям поховання технічних (військових) відходів та спалюванням кабелю).

На жаль, наявні аналітичні можливості щодо ідентифікації хемічних речовин є недостатніми. У зв'язку з цим Україна потребує технічної допомоги щодо визначення природи хемічних аґентів. Крім того, доцільно отримати думку міжнародних експертів щодо визначення причини захворювання.

Міністерство охорони здоров'я України

„Тебе нема, а я живу..."

(Закінчення зі стор. 13)

назавтра зрізати й подарувати Льолі. А за ніч випав сніг і прибив їх морозом. Такими й зірвав він той передчасно засніжений букет і приніс на зустріч з дружиною.

Розмовляли найбільше очима, поглядами, напівжестами – так багато хотілося розповісти: писали шпильками для волосся на хлібові, змащеному маслом. Повернувшися з побачення, Світличний отримає від Ігоря Калинця подарунок – вірш „Співчуття для осені", присвячений Льолі та Іванові.

Наступної, плянової зустрічі на пермській землі не відбулося. В листопаді 1974 року Івана відіслали „на профілактику" до Києва: коли Леоніда його побачила, він важив 44 кілограми, тоді як перед ув'язненням – 70. І вона вперше заплакала...

Через місяць його забрали назад до табору. Там пізніше були ще одні відвідини. Після побачення намагалися зробити гінекологічний „досмотр", Льоля категорично відмовилась, вимагаючи санкції прокурора Російської Федерації. Поки боролась, щоб їй не розривали спідниці й не розрізували підошов, транспорт до найближчої станції пішов. Й вона мусила йти пішки талим снігом кілометри й кілометри, дорогою, якою їздять розконвойовані карні злочинці. Зрештою, в той момент їй було байдуже, куди йти й скільки, здавалося, що гірше, ніж є, просто не може бути.

13 травня 1978 року минав табірний термін Світличного. Майже весь останній рік він перебував у лікарні – через спазми мозкових судин, а потім – занесений брудним шприцом сироватковий гепатит. Попереду ще було 5-річне заслання. Йому призначили високогірний район Алтаю, в радіяційно забрудненій зоні – поселення алькоголіків і повій, куди хронічно хворого державного „злочинця" везли 52 доби.

З червня 1979 року до нього переїхала дружина – на постійне місце проживання. Вона все ще вірила: якщо буде поряд, нічого лихого не станеться. Та лихо обминуло надією: спочатку в Івана почали відмовляти нирки, потім стався інсульт, потім – клінічна смерть... Його оперували в сільській лікарні. Щоб бути поряд з чоловіком, Льоля вимолила дозволити їй працювати на кухні тієї лікарні. Розносила хворим обіди, мила тарілки, шкребла підлоги, аби бути там й бодай своєю присутністю полегшити Іванові нестерпні болі.

Він був приречений, та Леоніда не дозволяла йому навіть думати про це. І він вірив, він сподівався одужати. Навіть намагався жартувати. В похмурому гуртожитку, куди Світличний переселився після лікарні, над його ліжком замість килимка висіла карта СРСР з позначками місць заслання друзів. „Ти дивись, – коментував іронічно Світличний, – ці українці окупували весь Сибір!".

... Коли потяг підходив до Києва, Льоля все мучилася думкою, як же вона винесе, дотягне на своїх плечах Івана аж до п'ятого поверху? Друзі ж їхнього колись гамірного „ластів'ячого гнізда", – хто по Сибірах, а хто по – по шпарках... Їх зустрів Валерій Марченко – в нього була коротка перерва між ув'язненнями, він і допоміг Світличним після довгої й тернистої дороги дотягнутись до свого піднебесся.

Після клінічної смерти Іван Світличний прожив ще 11 років і 2 місяці. Три останні роки – нерухомо й безмовно. Льолині сили вичерпані, нерви не витримували напруження. Вона майже не спала, бо ночами Іванові ноги зводили корчі і він кричав смертельно пораненим звіром. Вдень, коли приходили, як і колись, друзі, багато справжніх, щирих друзів, він, хто знав в оригіналі Беранже, хто створив словник синонімів, силувався щось сказати і не міг, і плакав знову або ж поглядом чи потиском руки просив Льолю продовжити його думку. І вона підхоплювала його півслово, розвивала в речення, в цілу розповідь – Іван схвально хитав головою. За 37 років вони стали такими схожими в своїй „різності" – тепер вони розуміли одне одного з півслова, з півпогляду. Льоля читала йому листи й варила дієтичну юшку, поїла з ложечки, мов немовля, й втирала сльози, як дитині, робила уколи й одягала... Насправді, ніхто ніколи не знатиме всього, що робила ця жінка щодня, щогодини, щомиті.

Ти всім, чим лиш могла, була мені.
Була Великоднем і буднем,
Гарантом „будем-перебудем",
Була росинкою на камені
І каменем – твердим корундом.

... У двадцятих числах жовтня почало відмовляти серце, почалась агонія, починався кінець, Льоля витягнула з полиці томик Василя Стуса й прочитала присвячені колись йому рядки: „Не можу я без посмішки Івана оцю сльотову зиму пережить". Іван стис Льолину руку і заплакав. Через 15 хвилин його не стало...

20 вересня Іванові Світличному виповнився б 71 рік, а 25 жовтня – 8 років з дня смерти.

Нью-Йорк

Календар тижня

***19 листопада** – 125 років від дня народження Катрі Гриневичевої, української письменниці.*

Катря Гриневичева (Катерина Гриневич), за визнанням найавторитетніших літературознавців, належить до видатних представників українського модернізму. Народилася у містечку Винники поблизу Львова, у сім'ї службовців. Трирічною дівчинкою вона переїздить з батьками до Кракова. В. Стефаник, буваючи в їхньому домі, прихилив її до української літератури. Подальшу, вже письменницьку, долю Катрі Гриневичевої визначили О. Маковей та І.Франко. Твори її одразу були схвально сприйняті і читачами, і критикою. Під час Першої світової війни вчителювала в Австрії у таборі для українських вигнанців. Репресії, що розпочалися одразу після приходу в Західну Україну радянських військ, змусили письменницю знову виїхати на чужину. Померла в 1947 році у м. Берхтенсгадені (Німеччина).

***21 листопада** – День Архистратига Михаїла.*

Архангел Михаїл вважається небесним покровителем стольного Києва й усієї Руси-України. На шпилі Думи, яку збудував видатний архітектор Олександер Шіле (будинок знищений разом з Хрещатиком у 1941 р.), було зображення архангела Михаїла. Тепер знову в самому центрі Києва, на Майдані незалежности, стоїть скульптурна постать архангела Михаїла.

***23 листопада** – 140 років від дня народження Марії Башкирцевої, української художниці.*

Марія Башкирцева народилася у с. Гавронцях на Полтавщині у заможній дворянській сім'ї. У 1870 р. Марія оселилася у Франції, де фахівці виявили її рідкісне співацьке обдаровання і пророкували велике майбутнє оперної співачки. Але через тяжку хворобу горла дівчина змушена була зректися своїх мрій. Намагаючись втамувати душевний біль, Марія знаходить розраду у заняттях живописом, де виявляє особливий хист. У 1876 р. тримісячне перебування на батьківщині, в Гавронцях, зачарувало дівчину природою, мальовничим українським вбранням, чудовими піснями, прилучили до джерел народного мистецтва. Померла М. Башкирцева 31 жовтня 1884 р. у Парижі, проживши 24 роки.

Олексій Сажин і президенти

Власник приватного музею воскових фігур Олексій Сажин (у центрі) між восковими статуями двох Президентів України Леоніда Кучми (зліва) і Леоніда Кравчука на відкритті виставки воскових фігур у Києві у жовтні ц.р.

УНІАН

Постануть пам'ятники В. Чорноволові

ЛЬВІВ. – У Львові та в Золочеві до 24 серпня наступного року буде споруджено пам'ятники В'ячеславу Чорноволові. Про це повідомив його син, народний депутат України Тарас Чорновіл. Він і члени організаційного комітету у майстерні скульптора Івана Самотоса оглянули макет майбутнього пам'ятника. Для скульптури використані фотографії В.Чорновола 1990-1991 рр. Постамент пам'ятника буде з чорного ґраніту, над яким здійматиметься триметрова фігура В.Чорновола з піднятою правою рукою, пальці якої складено у формі тризуба.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Гомоніла Україна... у Філядельфії

Програма цьогорічного фестивалю „Гомін України" була жанрово різноманітною, мала високий академічно-мистецький рівень. Спонзором фестивалю є Департамент розваг міста Філядельфії, що уможливлює вільний вступ у цей особливий амфітеатр – Робін Гуд Делл Іст – у вечірні години, під зоряним небом.

Про програму фестивалів дбає Комітет фестивалю при українській громаді метрополітальної Філядельфії, що його очолює інж. Михайло Нич. Цьогорічний фестиваль був присвячений 9-ій річниці незалежности України і 10-ій річниці проголошення її суверенітету.

Відбувся цей концерт 25 серпня 2000 року. Відкрили програму гимни Америки й України у виконанні співаків Олега Чмира і Олександри Грабової. Михайло Нич, голова комітету, привітав присутніх і передав ведення програми в руки Орисі Гевки та Івана Праска.

Першою хореографічною точкою було балетне стилізоване виконання народних танців – козачка, гопака, „Дощик" в аранжуванні Мирослава Скорика, хореографія Володимира Шумейкина, а виконавці – члени Міжнародного балету Олександер Бойцов, Саманта Ґаллнер, Борис Естулин, Христина Шевченко. Далі був вокальний виступ Лесі Грабової під акомпаньямент піяніста Володимира Винницького.

Композитор Мирослав Скорик і Володимир Винницький – лавреат міжнародних конкурсів піяністів – виконали на чотири руки „Думу", скомпоновану Мирославом Скориком як присвяту борцям за волю України. Далі йшла композиція Бетговена „Для Елізи", виконана піяністом Володимиром Винницьким. Закінчили піяністи свій виступ композицією Мирослава Скорика – джазовим „кан-кан". Солісти ансамблю „Волошки" та гості з України, виконали низку танців. Олег Чмир, баритон Львівської опери заспівав ряд пісень та арій. Акомпаньював Володимир Винницький.

У другій частині програми – дует жанрових танців „Рибалка" і „Ніч під Івана Купала", музика Віктора Гузієва, аранжер Мирослав Вантух. Виконавці – Ірина і Андрій Грубі. Було це дійсне драматичне дійство – своєрідна пантоміма.

В дуетах з опери Моцарта „Чарівна Флейта", а також Розіни і Фіґаро з опери Джіякомо Россіні „Севільський цирулик" виступили Леся Грабова і Олег Чмир, акомпаньямент Володимира Винницького.

Балетний ансамбль виконав ряд хореографічних перлин на музику Л. Мінкуса, Каміль Сен-Сан, Цезаре Пенні (солісти – Саманта Ґаллнер, Христина Шевченко, Сузанна Штеллпфлуґ, „Емеральда" – музика , хореографія А. Ваґарова, виконала Сузанна Штеллпфлуг).

Закінчено програму фестивалю лірично-драматичним дуетом „Ґізелля", „Pas de Deux", музика Адольфа Чарльс Адана, хореографія М. Петіпа. Виконавці – Сузанна Штеллпфлюґ і Борис Естулин.

Н. Пазуняк

Наш хор співав у Коломиї

(Закінчення розповіді про гуцульське свято. Початок в ч.44)

Десятий гуцульський фестиваль, обійшовши міста і села Гуцульщини, відбувся в Коломиї 21-24 вересня. Як маленькі струмочки, зливаючись, утворюють повноводну річку, так зійшлися до Коломиї три з половиною тисячі учасників фестивалю з 234 колективів художнього аматорства. Учасники фестивалю представили свої конкурсні програми в дванадцяти жанрах на розгляд поважного журі, яке оцінювало виступи аматорів. До журі входили провідні мистці – Марія Стефюк, Павло Дворський, Іван Попович, Богдан Сташків, Дмитро Біланюк, Михайло Тимофіїв. Кращі з кращих отримали нагороди й взяли участь у гала-концерті на Співочому полі. Гості з Польщі, Румунії, Молдови, Росії, віддалених областей України виступили з концертами.

Коли дитячий хор „Перлина" Міжнародної організації „Жіноча Громада" (голова Марія Драч) отримав нагоду поїхати на фестиваль, радості дітей не було меж: адже це була поїздка в омріяні Карпати, на Гуцульщину, участь у справжньому мистецькому конкурсі. Хор „Перлина" – це 35 хлопчиків і дівчаток з Києва. Своїми враженнями про поїздку на гуцульський фестиваль діляться учасники хору.

Люба Гук, 14 років: *„Мої враження від побаченого просто надзвичайні. У Косові в Коломиї, у всій західній Україні все пронизане добротою, розумом і доброзичливістю".*

Наталя Дашкевич, 12 років: *„Нам показали одяг, побутові речі однієї з гуцульських хат, розказали про обряди в горах, про трембіти, про весільне деревце".*

Олександра Лабунська, 16 років: *„Ми добре співали на конкурсі, вклали у спів частинку своєї душі. І коли у списку лавреатів конкурсу почули назву свого хору, нашій радості не було меж. Це перший конкурс у нашій співочій кар'єрі".*

Анастасія Криворучко, 15 років: „Ми дуже хвилювалися, коли журі виголошувало переможців. Коли назвали наш хор, деякі діти заплакали від щастя". Про це сказали також Ганнуся Левченко, Людмила Щеголь.

Залишається лише додати, що ці щасливі враження діти отримали завдяки праці під керівництвом керівника хору Оксани Родак – канадки українського походження, концертмайстра Катерини Бурак – студентки Національної музичної академії України, а також висловити подяку АТ „Оболонь", яке відгукнулося на прохання хору про спонзорську підтримку, завдяки чому хор зміг поїхати на фестиваль.

Члени дитячого хору „Перлина"
Світлив **Олександер Вівчарик.**

Поет Микола Шапошник („Козак Мамай") з писанкаркою Світланою Стадник, на писанці якої поставив автограф Леонід Кучма.

Запалала фестивальна ватра.

Гуцул Василь приїхав на свято з Рахова.

Танець на Співочому полі.

ЗВІДУСІЛЬ

Англійська королева-мати мала нещастя впасти

Найстаріший член британської королівської родини, королева-мати Єлисавета, якій сто років, впала минулого тижня в лондонському готелі „Фор Сізонс" і зламала ключицю. Про це офіційно оголосив Бакінгемський палац. Лікарі вирішили не брати королеву-матір до лікарні,зафіксувавши руку пов'язкою. Тепер королева-мати, перебуває в своєму лондонському особняку „Кларенс гавс" під наглядом лікарів. Попри це, королева-мати повідомила, що по одужанні бажає повернутися до виконання своїх громадських функцій.

Україна витісняє російську пресу

У Москві стривожилися загрозою закриття в Україні мутацій російських газет „Ізвєстія", „Труд", „Московскій комсомолєц" та інших. Їх реєстрацію у Києві заборонено на підставі порушень українського законодавства про державну мову і податкову політику. У газетах вміщують переважно російські тексти, подають без податку російську рекляму, московські телефони редакцій. Міністер преси Росії Сеславинський пропонує ув'язати діяльність російських газет в Україні з поставками російського газу.

Існує ймовірність екологічної катастрофи в Англії

Одне з найстаріших англійських міст, красень Йорк, знаходиться сьогодні на межі екологічної катастрофи: рівень води, що збільшується в ріці Уз, загрожує йому затопленням. Тепер вода знаходиться за чотири сантиметри від верхньої лінії греблі. Під загрозою затоплення – 5.5 тис. житлових будинків, розташованих вздовж ріки, що протікає в межах міста. За останні декілька днів ріка піднялася вже майже на шість метрів, – це найбільший рівень за 180 років. Все це – наслідок того, що північно-західня Европа потерпає від чи не найсерйозніших повеней за останні десятиліття. У Великій Британії сильні дощі призвели до надзвичайної ситуації у двадцяти двох районах Англії та Валії.

Переговори в справі замирення в Афганістані

Керівники воюючих сторін в Афганістані – руху „Талібан" і Північного альянсу дали згоду на проведення непрямих переговорів при посередництві ООН для встановлення миру в цій країні. Як заявив у штаб-квартирі міжнародного співтовариства глава Місії ООН в Афганістані Франсеск Вендрелл, представники обох сторін надіслали в ООН окремі послання, в яких заявили про своє бажання "покласти край афганській війні". Ф.Вендрелл висловив надію, що переговори можуть початися вже наприкінці цього місяця.

„Верховину" має перебрати „четверта хвиля"

З приємністю і вдячністю прочитав допис Л. Хмельковського „Верховина" – творення нової вартости" у „Свободі" від 15 вересня ц.р. Стаття пригадала мені 12-літню працю на посаді управителя цієї чудової оселі в 60-их роках. Тоді, під час літніх місяців, з великих міст переносилась культурна діяльність на „Верховину". Там відбувались мистецькі імпрези, виставки картин, дитячі табори, курси українознавства для молоді, спортові „малі олімпіяди", театральні вистави, сольні і хорові концерти, наукові доповіді, безплатний відпочинок для діячів культури, письменників і поетів та багато іншого. Сьогодні також з великим успіхом діють спортова школа, курси народних танців, відбуваються щорічні фестивалі молоді з багатою мистецькою програмою. Було б великою шкодою для нашої спільноти втратити цей український гірський куток в США.

„Верховину" тому 50 років придбав Український Братський Союз для вигоди і користи не тільки своїх членів, але й для цілої української спільноти. Оселю обов'язково треба зберегти в українських руках, щоб і надалі вона була відпочинковим і культурним осередком для наших людей, зокрема для молоді. На мою думку, збереженням „Верховини" повинні зацікавитись, в першу чергу, наші нові еміґранти.

У статті слушно говориться, що першою українською вартістю була національна церква. Однак треба сказати, що одночасно з церквами поширювався братський (фратерналістичний) рух. Якраз з ініціятиви першого греко-католицького священика в США о. Івана Волянського в кінці XIX століття в Шенандоа, Пенсильванія, засновано перше братське товариство, члени якого на з'їзді в 1894 році в Шамокін, Пенсильванія заснували Руський Народний Союз (сьогоднішній УНСоюз), а його пресовим органом був часопис „Свобода", що почав виходити рік перед тим. Згодом постали нові союзи – Український Братський Союз в Скрентоні, Союз католиків „Провидіння" у Філядельфії, Українська Народна Поміч в Пітсбургу. Кожний союз мав власний щоденник або тижневик („Свобода", „Народна воля", „Америка", „Народне слово".) Вся культурна діяльність зосереджувалась при союзових відділах в різних місцевостях: хори, танцювальні гуртки, перші українські недільні школи. Цей братський рух – заслуга заробітчанської національно свідомої іміґрації та дуже малого числа інтеліґенції з „першої хвилі".

Після Першої світової війни приїхали до США колишні вояки українських армій. Серед них – багато старшин, інтеліґенції, людей з освітою. Постали нові вартості: школи, українські щадниці (банки), народні доми, УККА, ЗУАДК, нові газети і журнали, політичні партії, спортове товариство „Чорноморська Січ", танцювальні ансамблі Авраменка, хори. Все це вартості „другої хвилі".

Після Другої світової війни приїхала найбільш численна нова хвиля іміґрації, в основному політична – люди різних професій, діячі культури, письменники, журналісти, мистці. Вони масово включилися в існуючі організації та заснували нові вартості – цілоденні початкові і середні школи, нові церкви, народні доми, молодечі товариства (Пласт, СУМА, ОДУМ), купили оселі („Верховина", „Союзівка", пластові і сумівські оселі), заснували різні політичні партії, допомогове товариство „Самопоміч", кредитові кооперативні спілки, наукові товариства (НТШ, УВАН), видавничі спілки, нові газети і журнали, музеї, торговельні підприємства.

Все це здобутки „третьої хвилі". Правдою є, що ті громадські будівничі сьогодні вже в старшому віці, і щораз частіше відходять у засвіти, число їх постійно зменшується. Їхні діти, а то й внуки, народжені вже в США, переважно з високою освітою, хоча знають українську мову і мають любов до країни своїх батьків, однак почуваються американцями і не дуже зацікавлені в збереженні наших вартостей.

То ж на зміну повинні прийти нові іміґранти з „четвертої хвилі" і шляхом „естафети" перебрати і зберегти згадані вартості, в тому числі й оселю „Верховину".

Д-р Роман Ричок

„Верховина". 1968 рік. Учасники курсів українознавства і діючого тоді табору зфотографувалися з Патріярхом кардиналом Йосипом Сліпим. Обіч нього – голова УБСоюзу Антін Батюк і Єпископ Й. Шмондюк. На колінах у кадинала – Олег Слупчинський, відомий нині лікар з Нью-Йорку.

Чому „Ганнусі" тяжко...

Про національно-патріотичну діяльність видавництва дитячої літератури „Ганнуся" у Миргороді на Полтавщині і про труднощі, які з вини національно несвідомих урядовців доводиться видавцям переборювати, „Свобода" докладно розповіла у ч. 7 з 18 лютого цього року. На жаль, відтоді ситуація не змінилася на краще – не для цього владу у Миргороді захопили колишні комуністи. Одним з результатів їхнього владарювання стало те, що в місті ліквідовано останню українську книжкову крамницю: де була книгарня, тепер торгують горілкою... Книжки теж видають, але антиукраїнські. Наприклад, нещодавно тут побачила світ брошура „Славетні миргородці", в якій на 100 імен 80 відсотків відведено „славетним" комуністам.

А тим часом видавництво „Ганнуся" не має фінансових засобів, щоб видати „Спогади очевидців про більшовицькі злочини на Миргородщині" або „Мистці нашого краю".Тому звертаюся до усіх полтавок і полтавців світу, зокрема до вихідців з Миргороду: підтримайте нас! Прошу українсько-американські родини Розсохів, Воскобійників, Островських, Зуєвських, Миргородських і всіх, хто живе поза Україною, допомогти нашій „Ганнусі" вижити, щоб видавництво й надалі приносило користь українській справі.

Анатолій Сазанський,
керівник видавництва „Ганнуся"
37600, м. Миргород, вул. Ведмедівка, 55, тел.: 5-52-95.

Падолист

День стає коротшим, ночі – холоднішими. Листя з дерев опадають усе більше – як наслідок зміни температури і гостріших вітрів. Птахи, які зимують з нами, почали готуватися до відлету, в тваринному світі також помічається метушня: звірі готують себе і свої житла до зими.

А в Україні вже й озимина зеленіє на полях. Господарі зібрали садовину, картоплю, буряки, моркву, гарбузи, приготували вулики до зими.

Осінь з точки зору етнографії була в давнину дуже цікава, багата на своєрідні звичаї, народну творчість, в чому саме і виявлялась тодішня культура і світогляд. Треба сказати, що лише село з давніх-давен було споконвічним джерелом народної творчости і звичаїв-обичаїв, започаткованих ще у стародавній, дохристиянській культурі.

Восени відбувалися чисельні празники, забави, пов'язані з обрядами урожаю, шанування покійників, шлюби тощо, і це зрозуміло чому: після жнив у селянина – повна стодола хліба, а погреби – городини та садовини, пасічники мають подостатку меду і воску, худоба забезпечена сіном. Господарям випадав вільний час.

Характерні празники увійшли в церковний календар і до нині їх урочисто відзначають. Першого листопада за новим стилем (за старим стилем – 14) – відзначають день „безморозних" Кузьми і Дем'яна. Було зірування в народі, що святі „безморозні" завідували морозом, завірюхою та заметіллю. Коли на Кузьми замерзне земля, то буде тепла зима.

Дуже шановним святом в Україні був день Архистратига Михаїла. Архистратиг Михаїл – це один з найчільніших небесних воїнів, борців з Сатанаїлом та його слугами – дідьками. Народна творчість та вірування наших прапрадідів приписують Архистратигу Михаїлу дуже багато функцій-обов'язків, не пов'язаних ані з сільськими господарськими роботами, ані з сонячним колом, ані з родинним життям людей. Цікавим є й те, що день св. Михаїла є Днем української мітології, але без богів дохристиянських. Ті образи досить чисельні і поєднані в образі Архистратига Михаїла. Тому християнська Церква відзначає собор Архистратига Михаїла. Цікавим ще й те, що легенди про св. Михаїла збереглися і дохристиянські, і ранні апокрифічні християнські.

Ліс вже чекає на зиму.

В Україні, в ранній княжий період, князі взяли Архистратига Михаїла за свого покровителя-опікуна, за охоронця великокняжого стольного Києва та всієї Русі. Йому було присвячено багато храмів, бо він був символом боротьби Русі-України з половцями, печенігами, татарами та іншими кочовими наїзниками.

За старим стилем на 2-ге листопада припадає Акиндина. Приповідка: яка погода на Акиндина, – така великодня днина. На 10-те листопада – Ераста. Коли іней на Ераста – дерева дадуть урожай; коли мряка – весна мокра; 14 листопада – Пилипа. На Пилипа іней – на овес урожай. Все це було пов'язано із закінченням осіннього сезону, осінніх робіт.

А скільки історичних подій нашого часу припадає на листопад – від 1-го Листопада починаючи. Всі ті події пов'язані з життям українського народу і його боротьбі за право бути вільними, жити в своїй хаті, бути її господарем, вживати свою рідну мову, продовжувати й розвивати культуру свого народу, його традиції.

Наталія Кібець,
Міннеаполіс, Міннесота

На озері Парсиппані – осінній сум.
Світлив **Л. Хмельковський**

Про набуття...

(Закінчення зі стор. 5)

проблеми зміни громадянства, перш за все щодо оплати процедури припинення російського громадянства. Глава держави доручив Міністерству закордонних справ України активізувати переговори з Росією та іншими країнами, з якими існують проблеми в сфері громадянства, з метою укладання відповідних угод.

У зв'язку з високим рівнем незаконної міграції Президент України висловив стурбованість відсутністю належної законодавчої бази, що регулювала б процес в'їзду в Україну на постійне проживання чужоземців та осіб без громадянства, зокрема відсутністю механізму квотування іміграції в Україну.

З цього приводу Президент звернувся з листом до Голови Верховної Ради України Івана Плюща, в якому просить прискорити прийняття закону України "Про імміграцію".

У листі також порушується питання щодо прискорення прийняття закону "Про внесення змін до Закону України "Про громадянство України", спрямованого на спрощення умов набуття українського громадянства вихідцями з України, розв'язання цієї проблеми депортованими особами.

Враховуючи маштаби міграційних процесів, посилення незаконної міграції, збільшення чисельности осіб, які набувають та припиняють громадянство України, Президент України доручив Міністерству внутрішніх справ і Міністерству закордонних справ України вжити заходів щодо належного кадрового та матеріально-технічного забезпечення, підвищення ефективности праці підрозділів, що займаються вирішенням питань міграції та громадянства.

Управління з питань громадянства Адміністрації Президента України

Відповіді на хрестиківку, вміщену в ч. 45

Горизонтально:
1. Ватра. 3. Буг. 5. Ослін. 7. Кіт. 8. Тло. 10. Охорона. 11. Гонор. 13. Псота. 15. Тарас. 18. Калина. 19. Епопея. 21. Ланка. 22. Лисина. 23. Неоцид. 24. Нукус. 27. Ляпас. 30. Баран. 33. Причина. 34. Бра. 35. Бій. 36. Режим. 37. Кок. 38. Йосип.

Вертикально:
1. Ворог. 2. Автор. 3. Борона. 4. Голота. 5. Остап. 6. Нафта. 7. Кін. 9. Око. 12. Озимина. 14. «Свобода». 15. Талан. 16. Ранок. 17. Сеанс. 18. Кіл. 20. Ярд. 25. Уривок. 26. Ужиток. 27. Ледар. 28. Паб. 29. Спазм. 30. Бабій. 31. Рій. 32. Насип.

ЗВІДУСІЛЬ

Намагаються рятувати евро

Европейський центральний банк знову вдався до фінансових інтервенцій з метою підтримати спільну европейську валюту. Завдяки цьому курс евро дещо зріс, але потім знову знизився. Подібні заходи минулого тижня не мали значного ефекту. Від моменту запровадження евро на початку минулого року ця грошова одиниця втратила понад 25 відсотків вартости.

Президент Югославії проти надання Косову статусу республіки

Надання Косову статусу республіки в складі Союзна Республіка Югославія призведе до відділення краю від Югославії, заявив в інтерв'ю радіостанції "Німецька хвиля" Президент Югославії Воїслав Коштуниця. Він вважає, що "при урахуванні можливого розвитку ситуації в регіоні подібні пропозиції виглядають непродуманими".

Родичі загиблих на летовищі Тайпею отримають компенсацію

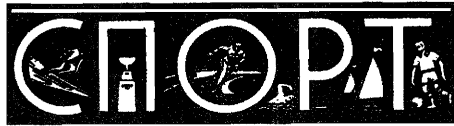
Сінгапурська летунська фірма виплатить по 400 тис. долярів родичам кожного із загиблих в авіякатастрофі "Боїнга-747" на Тайвані минулого тижня. Про це заявила адміністрація компанії в Сінгапурі, додавши, що відповідні виплати на лікування і "за моральні збитки" отримають також всі вцілілі пасажири. Напередодні сінгапурська авіякомпанія взяла на себе всю відповідальність за катастрофу свого літака на летовищі Тайпею, в якій загинула 81 особа, 82 були поранені. Причиною трагедії стала помилка пілота, який спрямував літак перед зльотом на смугу, що перебувала в ремонті.

Російське військо покидає Грузію

Відбулось четверте коло переговорів мож Росією і Грузією, за якими російське військо до 1 липня 2001 року має вийти з баз у Вазіані і Гудауті. Російські політики вважають, що причиною погіршення взаємин між обома країнами є президент Грузії Едуард Шеварднадзе, який послідовно витісняє Росію зі своєї країни. З його ініціятиви Грузія, Азербайджан і Узбекистан вийшли з угоди про колективну безпеку СНД і разом з Україною і Молдовою заснували об'єднання використання нафти.

В Україні вшановано пам'ять польського поета

В Івано-Франківську і Коломиї відбулось відзначення 175-річчя смерти видатного польського поета доби Відродження Францішка Карпінського. В обох містах відкрито пропам'ятні таблиці поетові, який був автором ряду духовних співів. У церемоніях брали участь представники влади і громадськости Польщі і України.

ФУТБОЛ

УСО "Тризуб" Філядельфія – „Монтко" СК – 3:0
УСО „Тризуб" Філядельфія – „Гантер" СК – 1:2

Продовжуються футбольні ігри чемпіонату вищої дивізії „Інтер Кавнті Сакер Ліґи", в якій виступає команда УСО „Тризуб". 29 жовтня ц. р. футболісти „Тризуба" здобули перемогу – 3:0. У грі з командою „Монтко", в першій половині, гри П. Борецький і Томасо здобули ведення – 2:0. В другій половині суперники провели кілька швидких контратак, але бажаного не осягнули. Енергійні оборонці і воротар „Тризуба" успішно усунули усі небезпеки. Ще перед закінченням цих змагань Деселва встановив вислід зустрічі – 3:0. В неділю, 5 листопада ц. р., команда „Тризуба" приймала у себе на площі „Тризубівки" футболістів СК „Гантер". І цим разом суперникам пощастило, вони використали помилки футболістів „Тризуба" і вже в першій половині двома ґолями запевнили собі перемогу. Ще перед перервою Борецький зменшив рахунок – 1:2, але на більше напад „Тризуба" не спромігся. Після тієї поразки команда „Тризуба" усе ще посідає друге місце після лідера „Джермен-Гангеріянс".

Манчестер Юнайтед – „Динамо", Київ – 1:0

На 18-ій хвилині гри британської і української команд „Манчестер Юнайтед" і „Динамо", Київ, голь Тедді Шерінґгема вивів англійців у наступне коло змагань чемпіонату Ліґи чемпіонів Европи. Разом з британською командою у наступне коло перейшли 18 команд. За 6 хвилин до кінця цієї гри „Динамо" мало шанс забити ґоль, але Деметрадзе не влучив у ворота.

У третьому колі змагань за чашу УЕФА гратиме донецький „Шахтар", який посів третє місце в своїй групі.

Л.Х.

ВОЛЕЙБОЛ

Розпочалося підготування жіночої волейбольної команди УСВТ „Ч. Січ" до участи в іграх Американської відбиванкової асоціяції району „Гарден-Емпаєр", тобто у штатах Нью-Джерзі–Нью-Йорк. Як інформує провідник команди Володимир Рудакевич, вона вже зареєстрована в ЮСВБА і як єдина українська жіноча дружина буде представляти українок на відбиванкових аренах східніх штатів Америки під назвою „Юкреіняен Січ".

З минулорічного складу в команді залишилися сестри Лариса і Таїса Кордуби, Ліда Рудакевич, Марта Яцикевич, Еймі Спадачіні і Мартина Слежинська. Ввійдуть до складу новоприбула з Мукачева Ярослава Кальська, визначна спортсменка Ребека Прат, яка досі виступала в чолових університетських і клюбових американських командах, а також досвідчена Еймі Куган. Новим тренером став відомий спортовець Кейвин Папа, який успішно пройшов тренерський вишкіл. Володимир Рудакевич добивається дальшого підсилення чисельного складу ланки і готовий включити до неї новоприбулих. Зголошуватися можна телефоном на числа: **(973)-365-1054** (вечорами), або **(973) 275-2457** (вдень).

ШАХИ

Вже відома нашим читачам 9-річна шахістка Аня Музичук зі Стрия на Львівщині виграла чемпіонат Европи 2000 року серед дівчат віком до 10 років, випередивши 37 суперниць, представниць різних країн. Свій кінцевий вислід 8:1 Аня поділяла з грузинкою Мадоною Бокучава, але за додаткові показники золоту медалю присуджено представниці України. У Ані це вже другий титул чемпіонки Европи серед дівчаток до 10 років. Перший вона здобула в 1998 році, а у 1997 і 1999 роках на таких же чемпіонатах мала срібні медалі. Своє третє „золото" для України в чемпіонатах Европи 6-річна Ганнуся придбала ще в 1996 році у віковій категорії до 8 літ у 1998 році. Аня Музичук установила рекорд, ставши наймолодшим майстром ФІДЕ (ФІДЕ – Міжнародня федерація шахів).

Цьогорічний чемпіонат Европи серед юнаків і дівчат відбувся у грецькому місті Галькірікі для хлопців і дівчат в різних вікових категоріях. Серед призерів є кілька представників України – Наталя Здебська, Тетяна Костюк і Дмитро Кононенко.

Батьки чемпіонки – професійні тренери з шахів Олег та Наталія Музичуки. Успіхи дівчинки на міжнародній арені привернули увагу УСЦАК, яка в 1999 році встановила для неї одноразову стипендію для поїздки на чемпіонат Европи.

Управа УСЦАК готова подавати дальшу фінансову допомогу юним „зіркам" України, якщо це підтримає наша громада пожертвами на „Фонд відродження спорту в Україні", які слід надсилати на адресу **USCAK, 680 Sanford Ave., Newark, NJ 07106.**

Д-р Орест Попович

* * *

На світовому чемпіонаті юнаків в місті Оропеса-дель-Мар в Еспанії, в групі 14-річних, чудово грав шахіст з України Олександер Арещенко, який здобув лаври чемпіона. Це вже друга в цьому році золота перемога О. Арещенка з Луганщини. В липні він був членом збірної України на першому чемпіонаті Европи серед молодіжних команд (до 18 років), який відбувся у м. Балатонлелле в Угорщині, де юні шахісти України здобули першість. Крім золотої медалі О. Арещенка, три бронзові здобули юні українки Наталя Григоренко (в групі до 14 років), Діяна Арупонова (в групі до 12 років) і Анна Музичук (в групі до 10 років).

* * *

На 34-ій шаховій олімпіяді в Туреччині команди України зайняли четверті місця: чоловіки – після Росії, Німеччини і Угорщини, жінки – після Китаю, Грузії, Росії.

Стипендійна програма УСЦАК – в дії

Як уже повідомляла „Свобода", провід УСЦАК розпочав новий етап підтримки відродження українського спорту на нашій Батьківщині. Підтримка спрямована до Львівського державного інституту фізичної культури, де навчається великий загін майбутніх спортовців та спортових діячів, а також військовиків.

Минулого літа УСЦАК встановив 10-тисячний стипендійний фонд, з якого протягом наступних 5-ти років спеціяльна стипендійна комісія інституту в порозумінні з проводом УСЦАК має призначати стипендії студентам. На початку жовтня до управи УСЦАК надійшов лист від ректора інституту Мирослава Герцика, який повідомляє, що стипендії розподілені таким чином: встановлено 8 стипендій – по 200 долярів (400 долярів – резерв для допомоги студентам у надзвичайних ситуаціях), які отримають Нарепа Володимир, Пуцило Оксана, Глинська Віра, Шешурак Любов, Прокопович Наталія, Кузьма Наталія, Друзь Світлана, Везденко Лілія. Стипендії вручені на фініші традиційного загальноінститутського пробігу „Від сокільства до стрілецтва" на честь 83-ої річниці ЗУНР.

Провід УСЦАК щиро вдячний добродіям, жертводавцям, завдяки яким зміг реалізувати цей важливий проєкт. Значну частину із переданої стипендійної суми – понад 8 тисяч – надійшли за заповітом св. п. Ярослави Яросевич, яка була великою ентузіясткою фонду відродження спорту в Україні при УСЦАК. Дальші пожертви надійшли: понад 3500 долярів – решта із збірки, переведеної давніше Управою УСК Нью-Йорк, 100 долярів – від Лариси Барабаш-Темпл в пам'ять покійного члена Управи УСЦАК Ярослава Петрика, 30 долярів передав в пам'ять покійного Тадея Поноса Ол. Напора і 10 дол. – М. Матіяш. Усі, хто хоче підтримати відродження українського спорту, можуть висилати свої пожертви на адресу: **USCAK, 680 Sanford Ave, Newark, NJ 07106.**

Новини з спортивного життя подав Омелян Твардовський

На летовищі пограбовано діяманти

В Брюсселі під час завантаження багажу пасажирів до літака компанії „Люфтганза" на летовище приїхало авто з бандитами, які забрали з літака партію діямантів вагою 15 кг. Після цього робітники багажної служби застрайкували, вимагаючи посилення охорони летовища. У той же час на авкціоні Сотбі у Лондоні виставлено на продаж діямантовий нашийник, який цариця Катерина II подарувала колись британському амбасадорові у Петербурзі Джону Гобарту, а той передарував його своїй дружині. Очікується, що коштовність буде продано за 900 тис. долярів.

Росія буде потрібна...

(Закінчення зі стор. 3)

ніда Брєжнєва часів розрядки міжнародної напруги - активно нарощуючи економічне співробітництво, шукати форми чисто європейської політичної взаємодії і при цьому прагнути поступово обмежувати й витісняти вплив США.

А тепер про українські реалії. З логічної точки зору для країни з від'ємним сальдо зовнішньоторгового балансу, солідним запасом боргів і депресивною економікою в об'ємах, які можна порівнювати з ФРН (з величезним ВВП, який становить близько 2 трильйонів долярів) – прямий шлях до катастрофи. Питання полягає в тому, коли і як ця катастрофа станеться.

Абсолютно незрозуміло, куди йде величезна кількість енерґоресурсів. Адже якби їх використання закінчувалося випуском якоїсь конкурентоспроможної продукції, за використаний газ, очевидно, було б чим платити. Але споживачі платять за енергію з-під палки і намагаються відчайдушно опиратися, а продукція, навіть якщо уявити, що вона виробляється, уникає статистичної звітности. Інакше як можна пояснити такий феномен, як повний провал авкціону, на якому природний газ було куплено за ціною 35–40 долярів за млрд. кубометрів, причому закупівельна ціна газу не була нижчою, ніж 60–65 долярів. Президента Польщі Александра Кваснєвського неодноразово критикували в політичних і економічних колах за його нібито "збиткову" підтримку інтересів України. Добродушно або невтрально налаштовані стосовно України польські експерти одночасно заявляють, що Польща повинна підтримувати Україну не тому, що її оголосили стратегічним партнером Польщі, а тому, що вона робить що-небудь у якісному відношенні. Можна також припустити, що негативне ставлення президента Польщі до плянів обхідних газотранспортних коридорів якимось чином зумовлені координацією позицій з провідними світовими чинниками впливу. У такому форматі Україна покищо може розраховувати на певну підтримку. Але це – на той випадок, якщо інтереси США і країн ЕС збігатимуться. А якщо вони розійдуться, чого не можна виключати в найближчому, а тим паче у віддаленому майбутньому? На що в такому випадку може розраховувати країна, якщо вона не спроможна сплатити за ресурси, які споживає?

Ситуація, що змінилася, демонструє швидке зменшення часових резервів для прийняття рішення. Очевидно, першочерговими кроками, які структури України повинні зробити для порятунку становища, є подолання платіжної кризи й радикальний перегляд нинішньої, по суті, ситуації „глухого кута", яка нагадує самогубство, моделі економічного розвитку країни. В іншому випадку, подібні платіжні проблеми виникнуть з усіма теперішніми й потенційними постачальниками енерґоносіїв в Україну, включаючи Туркменістан і Азербайджан, а нафтопровід Одеса–Броди (так само як і такий привабливий український проєкт транспортування каспійської нафти) перетвориться на помпезний пам'ятник безгосподарності й розрухи.

Сергій Кудрявський
„Вечірній Київ"

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ", жовтень 2000 р.

100 дол.	Шумили Ярослав і Оксана	Галландейл, Фла.
75	Конн френдс оф Юкрейн	Іст Лайм, Конн.
70	Павлишин Степан	Мейпл Гайтс, Огайо
60	Сосяк Василь	Форест Гіллс, Н.Й.
57	Добровольський С.	Монреаль, Кве., Канада
50	Червоняки Ярослав і Катря	Джексон Гайтс, Н.Й.
	Дніпровий А.	Бутвин Па.
	Кібужинський Юрій	Ґейтерсбурґ, Мд.
	Куляс Юліян	Парк Ридж, Ілл.
48	Кухар Роман	Кантон, Миш.
40	Федик Мирослав	Фейрпорт, Н.Й.
	Юркевич Марія (в пам'ять мужа Володимира)	Іст Гановер, Н.Дж.
35	Мандибур Оксана	Голланд, Па.
25	Герент Володимир	Норт Порт, Фла.
	Гудзяк Олександер	Сиракюз, Н.Й.
	Калиник Олекса	Лігайтон, Па.
	Коцур Ігор	Лапір, Миш.
	Кравців Оксана	Аннандейл, Ва.
	Одежинська Лідія	Філядельфія, Па.
	Шмідт Роберт	Бірмінґем, Миш.
	Семків Ярослав	Бойлінґ Спрінґ, Па.
	Старостяк Марія	Ріджвуд, Н.Й.
	Топчій Віктор	Балтимор, Мд.
	Зорняк Іван	Лейквей, Тек.
20.34	Стадніченко Валентин	Лібек, Німеччина
20	Андрушка Мира	Норт Порт, Фла.
	Харук Галина	Парк Рідж, Ілл.
	Komman Валерія	Клівленд, Огайо
	Федуняк Василь	Голлисвуд, Н.Й.
	Ясінська Зеновія	Сан Сиտі, Аріз.
	Косогор Василь	Кристал Лейк, Ілл.
	Кухарчук Григорій	Порт Шарлотт, Фла.
	Піхурко Микола	Парма, Огайо
	Попадюк Петро	Міннеаполіс, Мінн.
	Задерей Андрій	Савт Бенд, Інд.
	Злупко Олекса	Брукгейвен, Па.
15	Фіцалович Володимир	Нью-Гейвен, Конн.
	Іваськів Любомир	Венес, Фла.
	Кос Степан	Савт Бостон, Масс.
	Полець Олександер	Ст. Антоні, Мінн.
	Вілецькі Ольга і Петро	Норт Порт, Фла.
10	Амерслав Андрій	Санта Роза, Каліф.
	Біч Гелена	Орляндо, Фла.
	Берестянський Роман	Чикаго, Ілл.
	Березюк Мирон	Воррен, Миш.
	Білинський Ігор	Філядельфія, Па.
	Богонович Роман	Кергонксон, Н.Й.
	Хонюк Богдан	Маямі Біч, Фла.
	Дацьків Орися	Овктон, Ва.
	Дребеч Христофор	Едісон, Н.Дж.
	Дудар Микола	Воррен, Миш.
	Дзюбик Роман	Норвуд Парк, Ілл.
	Франчук Степан	Рочестер, Н.Й.
	Гафткович Ірина	Рочестер, Н.Й.
	Гаврилів Микола	Парма, Огайо
	Гірняк Богдан	Ґлен Спей, Н.Й.
	Гнід Марія	Самервил, Н.Дж.
	Голіян Михайло	Елмвуд Парк, Ілл.
	Гончак Іван	Йонкерс, Н.Й.
	Гординський Роман	Брайтон, Миш.
	Городиський Орест	Чикаґо, Ілл.
	Ігнатюк Іван	Філядельфія, Па.
	Іваничко Ііліяна	Норт Порт, Фла.
	Кісь Микола	Сан Бруно, Каліф.
	Клюфас Зоряна	Гайланд Парк, Н.Дж.
	Кочерга Володимир	Монреаль, Кве. Канада
	Кокольський Роман	Монтклер, Н.Дж.
	Копач В.	Риджвуд, Н.Й.
	Копичук Роман	Сейнт Августин, Фла.
	Котис Ліліяна	Кендл Парк, Н.Дж.
	Ковалевський Микола	Тиффин, Огайо
	Крамаренко Степанія	Ричмонд, Ме.
	Куц Юрій	Левитавн, Па.
	Кузьо Теодор	Гренбі, Конн.
	Кебалюк Жерард	Дес Плейнс, Ілл.
	Лепцан Василь	Вудборн, Н.Й.
	Лоян Валентин	Честер, Па.
	Льорх Степан	Гантер, Н.Й.
	Луківський Петро	Овквилл, Онт., Канада
	Лико Іван	Рочестер, Н.Й.
	Макар-Лавді С.	Бруклин, Н.Й.
	Марков Йосип	Спрінґ Гілл, Фла.
	Марушка Роман	Чикаго, Ілл.
	Маслій Микола	Філядельфія, Па.
	Мудрак Василь	Бруклин, Н.Й.
	Олійник Наталія	Позен, Миш.
	Остап'юк Ярослав	Ветерсфілд, Конн.
	Палій Марія	Джексон Гайтс, Н.Й.
	Павлюк Микола	Гантсвіл, Ала.
	Петрик Федір	Левітан, Па.
	Раєн Ярослава	Йонкерс, Н.Й.
	Самійленко Іван	Гантінґтон, Н.Й.
	Шарун Йосип	Чикаґо, Ілл.
	Шульга Андрій	Маттітак, Н.Й.
	Січ Дмитро	Альфред Стейшен, Н.Й.
10 дол.	Слевінський Тарас	Стретфорд, Конн.
	Смит Христина	АПО, АЕ.
	Станько Лідія	Бескінґ Рідж, Н.Дж.
	Стеців Богдан	Спрінґ Гілл, Фла.
	Сива Степанія	Клівленд, Огайо
	Тарасюк Степан	Стретфорд, Конн.
	Василишин Степан	Велланд, Онт. Канада
	Климишин Євдокія в пам'ять мужа Степана	Воррен, Миш.
	Війтович Юрій	Чикаґо, Ілл.
	Зачко Софія	Норт Гейвен, Конн.
	Зайців Лариса	Воррен, Миш.
	Зелезнок Ольга	Трентон, Н., Дж.
8	Кавка Володимира	Дрексел Гілл, Па.
	Тарахівський Федір	Кліфтон, Н.Дж.
5	Белей Чарлс	Янґставн, Огайо
	Білик Володимир	Джерзі Сиտі, Н.Дж.
	Харченко Юхим	Монтаґю, Н.Дж.
	Чайковська Наталія	Моррис Плейнс, Н.Дж.
	Дутко Юліян	Асторія, Н. Й.
	Кліма Нестор	Монреал, Кве., Канада
	Ковалик Петро	Чіктоваґа, Н.Й.
	Мацук Богдан	Берлін, Мд.
	Марушка Микола	Чикаґо, Ілл.
	Мудрик Степан	Голливуд Біч, Фла.
	Михайленко Данило	Лейк Дженіва, Віск.
	Семеняк Микола	Нью-Берлін, Віск.
	Станецький Ярослав	Елмайра, Н.Й.
	Вирста Володимир	Філядельфія, Па.
3	Куцяк Йосип	Янґставн, Аріз.
	Татунчак Ярослав	Філядельфія, Па.

Разом **2,067.34 дол.**

Щиро дякуємо за фінансову підтримку найстаршої української газети.

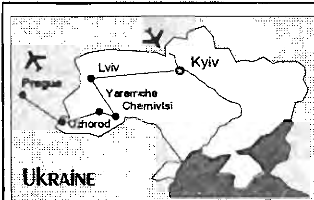
scope travel inc
1605 Springfield Ave, Maplewood NJ 07040
973 378-8998 or 800 242-7267 or FAX 973 378-7903
http://www.scopetravel.com info@scopetravel.com

Leading World Tour Operator to Ukraine

Marijka Stadnycka Helbig

2001 ESCORTED TOURS

Celebrate the 10th Anniversary of Ukraine's Independence with us!!!

HUTSULKA

via Czech Airlines
from **NEWARK**
17 DAY All-inclusive Escorted First Class Tour
from $2400

The most popular of tour itineraries: fly into **Kyiv (4)**, take a sleeper train to **Lviv (5)** and continue by deluxe touring coach: **Chernivtsi (1) Yaremche (2) Uzhorod (2)** and **Prague (2)**. *Plus* Olesko, Zarvanytsia, Kolomyja, Manyavsky Skyt, Rakhiv, Khust and Kosice. ***Departures: May through Sep***
Independence Tour Departure HUTSULKA IV August 19, 2001

CZARDAS

via Czech Airlines
from **NEWARK**
15 DAY All-inclusive Partially Escorted First Class Tour
from $2200

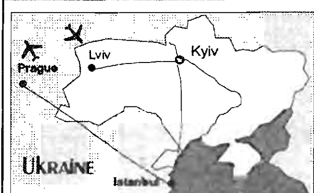
The best of Eastern Europe – fly to **Budapest (3)**, overnight sleeper train to **Lviv (5)**, then to **Kyiv (4)**. From there you fly to exciting **Prague (2)**. **Two departures only: Aug 13 and Sep 24, 2001**
Independence Tour Departure CZARDAS I August 13, 2001

CHAIKA

via Czech Airlines ***from*** **NEWARK**
25 DAY All-inclusive Bus Tour + Dnipro Cruise
Aug 3 – 27, 2001
$3600 Twin occupancy Upper deck

The most comprehensive of tours, combines a **10 day Dnipro Cruise** from **Kyiv to Odesa**. Continue by overnight train **to Lviv (4)** then by coach to **Uzhorod (1), Yaremche (2) and Chernivtsi (1)**. Visit Zarvanytsia and Ternopil before returning to **Kyiv (4)** for **Independence Day Festivities**. End the tour in exciting **Prague (2)**. **Independence Tour Departure**

ROXOLANA

via Czech Airlines
from **NEWARK**
16 DAY All-inclusive Escorted First Class Tour
Aug 16 – 31, 2001 $3000

Fly into **Lviv (4)** then by plane to **Kyiv (4)** to partake in the **Independence Festivities.** Fly to exotic **Istanbul (4)** and finish this loveliest of tours in spectacular **Prague (2)**. Escort: Kvitka Semanyshyn
Independence Tour Departure

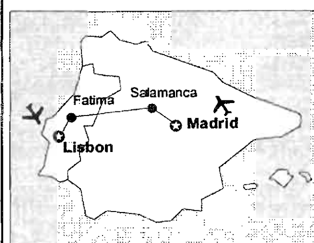

МАНДРІВНІ СТЕЖКИ КУЛЬТУРИ

Під проводом Племени *Перші Стежі*

via Czech Airlines ***from*** **NEWARK**
25 DAY All-inclusive Bus Tour + Dnipro Cruise
Aug 3 – 27, 2001 from $3200

All of Ukraine, features a **10 day Dnipro Cruise** from **Kyiv to Odesa.** Continue by overnight train to **Lviv (4)** then by coach to **Uzhorod (1), Yaremche (2),** Manyavsky Skyt and **Chernivtsi (1).** Visit Zarvanytsia and Ternopil before returning to **Kyiv (4)** for **Independence Day Festivities.** Fly to **Prague (2)** for a final two days. Fully chaperoned – limited to PLAST members – Age limit: 18-24
Independence Tour Departure

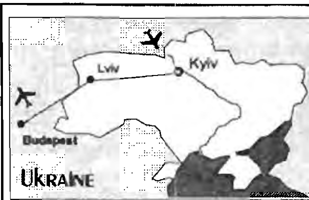
PORTUGAL, SPAIN + FATIMA

via TAP Airlines from **NEWARK**
11 DAY All-inclusive Escorted Tour
April 29 – May 9, 2001 $1850 twin

Spiritual Guide: Rev. Leonid Malkov
Sponsored by St John's Ukrainian Catholic Church of Newark

Fly into **Lisbon (3)** with St Jeronimo's Monastery, Royal Coach Museum and Queluz National Palace. Continue by deluxe coach to **Fatima (2)**, Catholic Pilgrimage destination. Overnight in **Salamanca (1)** en route to **Madrid (3)**, where sites include Escorial, the Royal Palace and a full-day Toledo excursion.

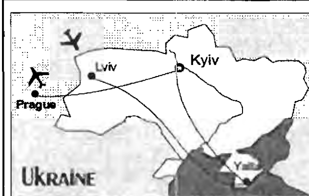
2001 Tour Flyer is ready
and will be mailed ONLY upon request!
Independence Tours require a $300 per person deposit by Dec 20, 2000

ZOZULIA

via Czech Airlines
from **NEWARK**
11 DAY All-inclusive Escorted First Class Tour
from $1650

The cities of Ukraine: **Kyiv (4)** and **Lviv (4).** The first eight days you travel with the Hutsulka tour. From Lviv board a sleeper train to **Budapest (2)** for the flight home. ***Departures: May through Sep***
Independence Tour Departure ZOZULIA IV August 17, 2001

LASTIVKA

via Czech Airlines
from **NEWARK**
16 DAY All-inclusive Escorted First Class Tour
Aug 12 – 27, 2001 $2625

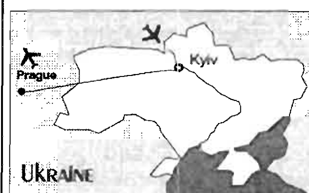
Fly to **Lviv (4)** then continue by plane to Crimea, **Yalta (5)** for a comprehensive tour of Crimea: **Simferopil, Bakhchysaray, Sevastopol** and **Swallow's Nest**. Fly to **Kyiv (4)** to partake in the **10th Anniversary Celebrations**, then fly to **Prague (2)**. **Independence Tour Departure**

HOPAK

via Czech Airlines ***from*** **NEWARK**
20 DAY All-inclusive Escorted First Class Tour
Aug 19 – Sep 7, 2001 $2850
Exclusive bus tour of Eastern Ukraine and Crimea

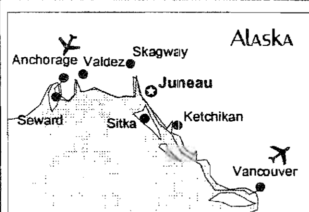
Be in **Kyiv (6)** for the Independence Festivities, then join your deluxe coach for a tour of Eastern Ukraine: **Poltava (1), Kharkiv (2), Dnipropetrovsk (2), Zaporizhzhia (1)** and **Yalta (5)** visiting **Simferopil, Bakhchysaray, Sevastopol** and **Swallow's Nest.** Fly to Kyiv and board the non-stop flight to **Prague (2)**. *Plus* Opishnia, Reshetylivka and Petrykivka. **Independence Tour Departure**

LYBID

via Czech Airlines
from **NEWARK**
9 DAY All-inclusive Tour
Aug 19 – 27, 2001 $1650

Fly to **Kyiv (6)** for the Festivities of **Ukraine's 10th Anniversary of Independence.** Partake in the parades, concerts, festivals and sightseeing. From Kyiv fly to **Prague (2)**, the most exciting and popular tourist destination in Eastern Europe, for a final two days of a most memorable trip.
Independence Tour Departure

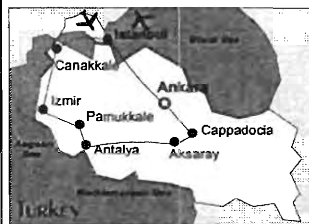

ALASKA CRUISE

Carnival Cruise Lines Anchorage to Vancouver
7 day Southbound Glacier Route
July 25 – Aug 1, 2000 Cabins from $1190 + Air
Escort: Zenia Brozyna

WAITLIST

The wonder of Alaska awaits you aboard the *Carnival Spirit*. The verdant mountains and waterfalls of the Inside Passage, full of sea lions and humpback whales, Indian villages with totems: **Anchorage, Seward, Prince William Sound, College Fjord, Valdez, Hubbard Glacier, Juneau, Skagway, Lynn Canal, Ketchikan** and **Vancouver.** Visit this Last Frontier on the newest, largest ship to sail Alaska.

TURKEY

via Turkish Airlines from **JFK/NEW YORK**
17 DAY All-inclusive Deluxe Escorted Tour
Sep 21 – Oct 11, 2001 $1990 twin

Escort: Omelan Helbig

Arrive in **Istanbul** to begin this lovely deluxe coach tour of exotic Turkey. Itinerary includes: **Ankara, Cappadocia, Aksaray, Antalya, Pamukkale, Izmir, Canakkale** and **Istanbul.** All meals, admission fees, absolutely NO hidden costs, escorted by Scope Escort from USA. Optional mid-tour *Turquoise Coast* stop-over in Antalya. Seven-day optional five-star *Renaissance Hotel* ($599 pp additional B/D basis). Four- and 5-star hotels throughout itinerary makes this a most memorable and best buy for 2001.

Pope JOHN PAUL in UKRAINE

Be there while history is made!

Pre-register NOW for our Papal Tour

Itinerary: KYIV (4) and LVIV (6) Jun 2001 ***est*** **$1990 twin**

Features: R/T transatlantic airfare, R/T transfers, intercity transportation, first class hotels: *Lybid* and *Dnister* on Bed/Breakfast basis, Ukrainian Visa fee, fully escorted from USA

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

організує автобусну екскурсію на виставку

ЗОЛОТО КОЧОВИКІВ: СКИТСЬКІ СКАРБИ ІЗ СТАРОВИННОЇ УКРАЇНИ

в Бруклинському Музеї

В неділю 10 грудня 2000 р. о год. 11-ій ранку.

Кошт: 15.00 дол. (автобус і вступ).
Зустріч в Українському Музеї.
Кава і солодке.
Зголошення приймаються до **1 грудня 2000 р.**

П О Д Я К А

На оголошення в українській та канадській пресі, зверненнями до фінансових українських установ поступили наступні пожертви на відбудову будинку Бібліотеки ім. В. Стефаника у Львові:

	42,000 дол.	Н.Н.
	20,000	Федеральна кредитова Кооператива Самопоміч, Н.Й.
по	500	Самопоміч, Джерзі Ситі, Н.Дж., Самопоміч, Філядельфія, Володимир Левицький;
	250	Самопоміч Чикаго;
по	100	Володимир Пилишенко, Вен'ямин і Віра Корсунь, Мирослав Кулинич, Евстахій і Одарка Бегей, Українська Православна Кооператива Н.Й.;
по	50	Надя Винницька, Олександер Кобаса, Ігор Ляшок;
	25	Любомир Мізь.

Низький Вам поклін і щира подяка!

Зближається зима, немала частина робіт завершена, все таки спішім із пожертвами.

Просимо українські фінансові установи США, Канади, а також добродіїв та жертводавців виписувати чеки на: Stefanyk Library Fund і слати на адресу:

M.P. Kots, P.O. Box 33, Lexington, NY 12452

Ukrainian American Cultural Foundation

Українсько-Американська Культурна Фундація
P.O. Box 418, Glen Spey, NY 12737 Tel.: (914) 858-3805 (2524)

Інформаційні повідомлення адвоката Українського Братського Союзу Andrew Hailstone Esq. до адвоката Українсько-Американської Культурної Фундації Myron Kove, Esq. в справі продажі „Верховини“.

July 11, 2000

“Last week I sent you a draft of a proposed Agreement of Sale between Ukrainian Fraternal Association and Ukrainian American Cultural Foundation for your review and comment.”

“... the Agreement will have to be amended to provide that:

(a) UACF shall give UFA evidence of its organization and existence as a non-profit foundation; and

(b) The conveyance shall be for the purposes stated above and UACF shall not convey the Premises to a third party for commercial purposes for a number of years, to be discussed.”

November 8, 2000

“I have been instructed by Ukrainian Fraternal Association to tell you that UACF's opportunity to purchase “Glen Spey” terminated on October 31, 2000, as a result of UACF's failure to obtain a mortgage commitment. Please refer to my letter to you of October 13, 2000.”

Голова Українського Братського Союзу Іван Олексин не підписав контракту і не хотів зустрітись з представниками Українсько-Американської Культурної Фундації і адвокатами, щоб узгіднити контракт, який був би корисний для УБС і УАКФ.

– Dr. Stephan Woroch

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

запрошує українську громаду

на

КІНЦЕВІ СВЯТКУВАННЯ
75-ЛІТТЯ СУА
СВЯТКОВИЙ БЕНКЕТ І КОНФЕРЕНЦІЮ

які відбудуться:

БЕНКЕТ – **субота, 2 грудня 2000 р., год. 6-та веч.**

у готелі Hyatt Regency Crystal City
at Ronald Reagan National Airport, 2799 Jefferson Davis Highway, Arlington, VA 22202.

(Вступ на бенкет 100 дол. від особи).

Чеки виписувати на UNWLA, Inc. і пересилати на адресу:
UNWLA, Inc., 108 2nd Ave., New York, NY 10003

КОНФЕРЕНЦІЯ – „СУЧАСНА УКРАЇНКА В ДІЯСПОРІ“

ДОПОВІДАЧІ

Д-р ДАРІЯ МАРКУСЬ – „Пошуки нових форм і цілей для збереження української громади в Америці після проголошення самостійности України“.
Д-р МАРТА БОГАЧЕВСЬКА-ХОМЯК – „Кінець української ідеї – сучасність, діяспора, жінки“.

неділя, 3 грудня 2000 р., год. 11-та ранку

в тому самому готелі. Нічліг можна замовляти безпосередньо у готелі.

Тел.: 1-800-233-1234.

Якщо у Вас є будь-які запитання, слід телефонувати до канцелярії СУА від год. 10-ої ранку до 3-ої по пол.

Тел.: (212) 533-4646

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Оціславська 973-292-9800 #3040*

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

• ПРАЦЯ •

Пошукуємо працівників до будови, особливо столярів – European Craftsman
Тел.: (203) 454-3332

Жінка з України, 43 роки, пошукує працю по догляду за старшими особами, з проживанням або без. Має добрі рекомендації і досвід. (В Америці 6 років).
Тел.: (973) 375-6942

Шукаю працю, маю Green card і CDLA. Сергій.
Тел.: (732) 278-3975

Шукаємо няню без проживання, для хлопчика 14 місяців.
Тел.: **(973) 448-8064 день**
(973) 244-8412 веч.

Українка з Чикаго, Іл. 35 р. з добрим знанням української і англійської мов, пошукує працю по догляду за старшою особою, або за дітьми без проживання. Залишити записку на машині або телефонувати на число:
(773) 862-6903

• ДО ВИНАЙМУ •

Шукаю кімнату в Lakewood, Bricktown, Toms River, Point Pleasant. Недорого,
Тел.: (732) 278-3975

Криниця (Krynica Zdroj) найкращий курорт Европи (Польща) до винайму 3-кімнатне помешкання.
Тел.: 1-561-585-9365

• РОЗШУКИ •

Лозинський Василь розшукує сестру **МАРІЮ ТОРКАС**. Хто знав би про її місце перебування прошу писати на слідуючу адресу:Roman Hupalo, 2805 N. Attebury pt., Hernando, FL 34442.
Тел.: (352) 341-0837

Розшукую **ДОРУ ПОЛІЩУК**, з якою я працював в Німеччині у Lichtfelds, Aderoda, Bumberg.
Тел.: (623) 876-6269 W. Smuk

• ЗНАЙОМСТВА •

Українка, самітня, ніколи не одружена, з вищою музичною освітою, пристійна, 32 р., радо познайомиться з мужчиною, відповідного віку, для створення сім'ї.
Тел. у Києві: 380 44-513-5408

Жінка з України, вдова, 50 р. бажає познайомитися з порядним чоловіком для серйозних відносин.
Тел.: (610) 252-4799

• РІЗНЕ •

Пошукую інтелігентну особу для товариства і помочі, яка провадить авто і любить звірят.
Тел.: 973 471-2275

Шанувальники байдарки, катамарана, плота, зателефонуйте
(732) 278-3975 Сергій

• НА ПРОДАЖ •

Продається умебльований кондомініюм 2/2. Норт Порт, Фльорида, у місцевості, де проживає 12 українських родин.
Тел.: 1(941) 426-7532

ROCHESTER UKRAINIAN FEDERAL CREDIT UNION

9.75% VISA
BALANCE TRANSFER

TRANSFER YOUR OUTSTANDING BALANCES
to a Rochester Ukrainian Federal Credit Union
LOW INTEREST CREDIT CARD

Don't pay more than you have to. Call one of our service representatives and find out how you can consolidate your credit cards and receive significant savings with our low rate VISA card

**Only on new balance transfers, July 1, 2000 - November 30, 2000 for qualified members.*

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА СПІЛКА
824 Ridge Rd. East Rochester NY 14621
(716) 544-9518 • Fax (716) 338-2980
Toll Free (877) 968-7828 • www.rufcu.org

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ! ХОЧЕТЕ МАТИ СПОКІЙНУ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕНУ СТАРІСТЬ — ВСТУПІТЬ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

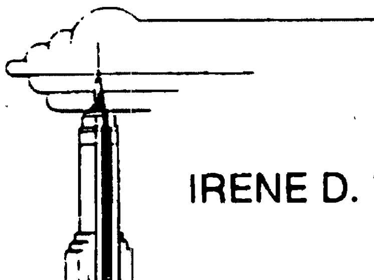

Спеціяліст з внутрішніх хвороб

MARK T. OLESNICKY, M.D.
INTERNAL MEDICINE

Приймає за попереднім домовленням
Лікар говорить по-українськи

135 Columbia Turnpike, Suite #203
Florham Park, NJ 07932
Tel. (973) 822-5000 • Fax: (973) 822-3321

IRENE D. ROGUTSKY, D.D.S.

40-07 Westmoreland Street
Little Neck, N.Y. 11363
(718) 225-4492

The Empire State Bldg.
350 Fifth Avenue, Suite 5222
New York, N.Y. 10118
(212) 947-1665

ЯКЩО ВИ ХОЧЕТЕ

- ощаджувати гроші на вищі відсотки
- позичати гроші на менші відсотки
- мати приємну та професійну обслугу своєю рідною мовою
- розпочати кредитну історію з VISA CARD
- переслати гроші через Western Union
- для зберігання цінних паперів ви можете використовувати „safe deposit boxes"

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

ПОЛАГОДИТЬ ВСІ ВАШІ ФІНАНСОВІ СПРАВИ

Головне бюро:
215 Second Ave. (between 13th & 14th St.), New York, NY 10003
Tel.: 212 533-2980 • Fax: 212 995-5204

Філії у Нью-Джерзі:
35 Main St., S. Bound Brook, NJ 08880
Tel.: 732 469-9085
691 Roosevelt Ave., Carteret, NJ 07008
Tel.: 732 802-0480

УНСоюз уділяє своїм членам

- Перші гіпотечні позички (мортгеджі) на купно власного дому
- На 1 до 3 родинні доми, де живе власник
- По доступних відсотках

Не пропустіть доброї нагоди! Не чекайте!!!
Потелефонуйте сьогодні:
(800) 253-9862 додаткове число **3036**

Не стало майстра бандури

св. п. Петро Гончаренко

19 вересня ц. р. відійшов у вічність довголітній голова і адміністратор капелі бандуристів ім. Тараса Шевченка, Петро Гончаренко. На похоронах, які відбулися 25 вересня в Бавнд-Бруці були присутні мистецький керівник капелі Олег Махлай, голова капелі Анатолій Мурга і члени капелі з Нью-Йорку, Філядельфії, Торонто та інших довколішніх міст східньої Канади і США.

Побратими спочилого, члени Капелі бандуристів імени Тараса Шевченка, складають щире і глибоке співчуття його родині в Америці і вдома, в Україні.

Петро Гончаренко народився 11 грудня 1910 року в селі Ольшаниці на Київщині. Від народження він любив музику, і коли в 12 років вперше побачив бандуру, то так нею захопився, що вирішив сам збудувати цей чарівний інструмент.

Свою першу бандуру він створив з допомогою батька і брата Олександра, але опанував гру на ній сам особисто, без їхньої допомоги.

До капелі бандуристів Петро Гончаренко вступив в Німеччині в 1945 році, де виявив себе і як співак, і як майстер бандур. Від 1945 до 1949 року брати Гончаренки зробили понад 50 бандур для капелі і хору М. Леонтовича.

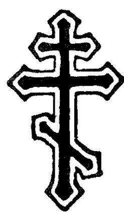
В 1949 році Петро Гончаренко, разом з капелою, емігрував до США і оселився в Дітройті. В цей час він був обраний головою капелі і адміністратором. За час свого головування від 1949 до 1989 року він організував 34 концертових подорожей і понад 550 концертів, включаючи европейську подорож 1958 року та австралійські гастролі 1980 року.

Він підтримував кобзарські табори, щоб забезпечити приплив майбутніх кадрів з бандури і співу. Завдяки його зусиллям до лав майстрів бандури включилися Юхим Приймак, Павло Степовий, Василь Гірич і Василь Ветцел, останній ще по сьогоднішній день будує випробувані хроматичні гончаренківські бандури.

У 1992 році Міністерство культури України присвоїло Петрові Гончаренку звання Заслуженого артиста України.

Зі смертю Петра Гончаренка Капеля бандуристів втратила не тільки бандуриста, майстра бандури, соліста і довголітнього адміністратора нашого ансамблю, але й корифея капелі і кобзарського мистецтва. Він жив капелею і не відомо, чи капеля вижила б цих півстоліття без нього.

Анатолій Мурга

Ділимося сумною вісткою, що в четвер, 26 жовтня 2000 р. відійшов у вічність на 89-му році життя найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п.
ГРИГОРІЙ АЛЕКСАНДРОВИЧ ГУРА

Нар. 5 липня 1912 р. на Харківщині, був доброї вдачі, допомагав ближнім.

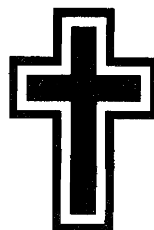
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися у понеділок, 30 жовтня 2000 р. у Церкві-Пам'ятнику св. Андрія, а відтак похоронений на місцевому цвинтарі св. Андрія Первозваного у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку залишилися:

дружина	– ЮЛІЯ
доньки	– НІНА з родиною
	– ТАМАРА з родиною
син	– АЛЕКС з родиною

Вічна Йому пам'ять!

Найближчий приятель М. КОНИК

Ділимося сумною вісткою, що в четвер, 26 жовтня 2000 р. на 43-му році, відійшов у вічність мій найдорожчий БРАТ

бл. п.
ІВАН ОЗОРОВСЬКИЙ

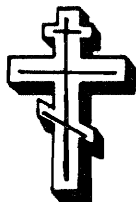
ПОХОВАНИЙ в Бостоні з внуком Флойдом, що помер на 4-ому місяці життя в 1995 р.

Прибиті важким горем:

дружина	– ДЖЕН
діти	– ШОНА, МИХАЙЛО і СИКОЯ
внуки	– МИСТІ і її сестричка
сестра	– ОЛЬГА з чоловіком РОМАНОМ ҐВИНОМ
сестрінки	– ТАНЯ і НІНА КРИХ

Вічна Йому пам'ять!

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

Ділимося сумною вісткою, що несподівано, відійшла
у вічність 6 жовтня 2000 р. на 80-му році свого життя,
наша МАМА, БАБУСЯ, ТЕТА і ПРИЯТЕЛЬКА

бл. п.

ГЛІКЕРІЯ СЛАБІЦЬКА

(з ЯРЕМКІВ)

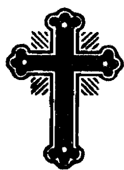
нар. у Жапалові, біля Ярослава, на Засянню.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 10 жовтня 2000 р. в церкві св. Духа у Брукли-ні, Н.Й. і 15 жовтня 2000 р. у каплиці св. Івана Хрестителя на оселі "Ворохта", біля Вейл Пиркинз, Квебек та на цвинтарі у Мансонвил, Квебек.

В глибокому смутку залишені:
сини – ІГОР
– РОСТИСЛАВ з дружиною УЛЯНОЮ і синами ЮРІЄМ та СТЕФАНОМ
брат – ВАСИЛЬ БАХІР з родиною
братова – ГАЛЯ ЯРЕМКО з родиною
швагрова – МАРІЙКА ОПРИСКО з родиною
та ближча і дальша родина в Америці, Канаді, Польщі і Україні.

Вона прикрасила наше життя.

Вічна Їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що вночі з 8 на 9 листопада 2000 р.
відійшла у вічність після довгої і тяжкої хвороби

бл. п.

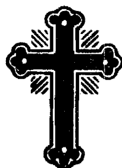
ІВАННА СОЛТИС

з дому ПОГОРЕЦЬКА

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ – у вівторок, 14 листопада з церкви св. Володимира у Гемпстед, Н.Й., (год. 10:30 ранку) на цвинтар св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Горем прибиті:
муж – д-р ЮРІЙ СОЛТИС
донька – ЛІДА БЕЛЕНДЮК з чоловіком АРТУРОМ
внучка – ОКСАНА БЕЛЕНДЮК
дружина брата – ВІРА ПОГОРЕЦЬКА
сестра мужа – МАРІЯ СТУПНИЦЬКА з чоловіком ТЕОДОРОМ
племінники і
племінниці – д-р АНДРІЙКА ДАНИЛЮК з чоловіком д-ром АНДРІЄМ і дітьми Стефаном та Катею
– ІВАНКА ҐОНЗАЛЄС з чоловіком ҐЕРІ та дітьми ДАНІЄЛОЮ і ТОМАСОМ
– ДАНИЛО ПОГОРЕЦЬКИЙ
– БОРИС СТУПНИЦЬКИЙ з дружиною КІМ та дітьми ДЖЕСИКОЮ, ЯРЕМОЮ та НАТАНОМ
– ЮРІЙ СТУПНИЦЬКИЙ з дружиною ЛАРИСОЮ
та ближча і дальша родина в Америці та Україні.

Вічна Їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 10 листопада 2000 р.
після довгої і важкої недуги з волі Всевишнього відійшов
у вічність наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ і ПРАДІДУСЬ

бл. п.

ДМИТРО ДИДИК

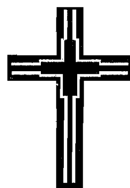
заслужений союзовець, довголітній секретар 170 Відділу
Українського Народного Союзу в Джерзі Ситі, Н.Дж. і голова Надгудзонської
Округи УНС, активний член УККА та ООЧСУ, зразковий
громадянин США та вірний український патріот.

ПАНАХИДУ ВІДПРАВЛЕНО 12 листопада у похоронному заведенні Hansen у Фініксі, Арізона.

ПОХОРОН відбувся 13 листопада з української католицької церкви Успення Пресвятої Богородиці у Фініксі на цвинтар Paradise Memorial Garden, Скотсдейл, Арізона.

У глибокому смутку, горем прибиті, залишилися:
дружина – МАРІЯ
син – МИХАЙЛО
дочка – АНЯ з мужем ЮРІЄМ ПЕТРЕНКОМ
онуки – МАРКІЯН з дружиною ДЕБІ
– ДАНИЛО з дружиною ГЕДДЕР
правнуки – АЛЕКСАНДЕР, БІЯНКА, МЕЙСОН
свати – ГАЛИНА і РОМАН ПЕТРЕНКИ
та ближча і дальша родина в США, Україні та Польщі.

Замість квітів на свіжу могилу Покійного, просимо складати
пожертви на: Ukrainian Orphans Aid Society, c/o A. Dydyk-Petrenko
137 Crystal Spring Dr., Ashton, MD 20861.

Зі смутком ділимося вісткою, що 2 листопада 2000 р., по довгій
і важкій недузі, з волі Всевишнього на 84-му році життя помер,
заосмотрений Найсвятішими Тайнами,
наш найдорожчий МУЖ і БАТЬКО

бл. п.

мґр РОМАН ЛАПИЧАК

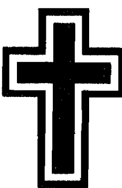
нар. в Лашках Мурованих, Галичина.

По війні емігрував з дружиною до Америки, де крім заробіткової праці, працював в українських установах: Самопомочі, в Землячтві Перемищина та був довголітнім секретарем 27 Відділу УНС.

У глибокому смутку:
дружина – ІРЕНА
син – ВІКТОР
доня – ХРИСТИНА
швагрова – ЛЮБА ЛЕСЬКО з чоловіком МИХАЙЛОМ
родини – ЦЕГЕЛЬСЬКИХ, ЛЕСЬКОВИХ, СВІТЛИЧНИХ, СТОКОТЕЛЬНИХ і ДЗІМАНІВ
родина в Україні, Австралії та Польщі.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися:
ПАРАСТАС – у похоронному заведенні Литвин і Литвин, Юніон, Н. Дж., опісля до церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., а відтак на український православний цвинтар св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому пам'ять!

ЗЕМЛЯЦТВО „ПЕРЕМИЩИНА" ЗДА

з жалем повідомляє, що 2 листопада 2000 р. відійшов у вічність

бл. п.

мґр РОМАН ЛАПИЧАК

довголітній член землятцва, колишній її голова.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 4 листопада 2000 р.
Похований на українському цвинтарі св. Андрія у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому пам'ять!

УПРАВА ЗЕМЛЯЦТВА „ПЕРЕМИЩИНА"

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов у вічність мій найдорожчий МУЖ

бл. п.

д-р РОМАН ГНАТІВ

5 грудня 1999 р.

Складаю щиру подяку рідним, друзям і знайомим за участь в похоронних відправах, за листовні та телефонічні співчуття, пожертви на Служби Божі, квіти та добродійні цілі.

Складаю щиросердечну подяку Парохові Богданові Лукову і о. Леонідові Малькову, церква св. Івана Хрестителя в Ньюарку, о. Блажейовському з Риму, о. Ігореві Ковальчукові зі Львова, о. Джонові Стекові з Перт Амбой, Н.Дж. за відслуження Служби Божої і Панахиди в похоронному заведенні та прощальну проповідь в церкві св. Івана Хрестителя.

Також щиро дякую о. Франкові Шадякові, Саскатун, Канада за щирі молитви за душу Покійного.

ПОЖЕРТВИ НА СЛУЖБИ БОЖІ зложили:
СЧВВ, Бернанда в каплиці Василіянок, Ігор і Стефа Заяць, д-р П. Кудіба.

ДЛЯ ДІТЕЙ У ЧОРНОБИЛІ:
Ліда і Богдан Гайдучки.

НА ПОТРЕБИ СИРІТ В УКРАЇНІ:
Ігор і Неля Ґеруси.

НА ПЛАСТ:
Роман і Ірина Левицькі.

НА УКРАЇНСЬКУ КАТОЛИЦЬКУ ШКОЛУ В НЮАРКУ:
Тарас Бурковський, Ірина Гнатів, д-р Джордж Шмидт.

MEMORIAL SLOAN KETTERING CANCER CENTER:
Петро Радомський.

У глибокому смутку
дружина ІРИНА ГНАТІВ
та родина з Америки й України.